

Uradni list

Evropske unije

L 218

Slovenska izdaja

Zakonodaja

Zvezek 56

14. avgust 2013

Vsebina

I *Zakonodajni akti*

DIREKTIVE

- ★ **Direktiva 2013/38/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. avgusta 2013 o spremembi Direktive 2009/16/ES o pomorski inšpekciji države pristanišča ⁽¹⁾** 1
- ★ **Direktiva 2013/40/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. avgusta 2013 o napadih na informacijske sisteme in nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2005/222/PNZ** 8

SKLEPI

- ★ **Sklep št. 778/2013/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. avgusta 2013 o zagotavljanju nadaljnje makrofinančne pomoči Gruziji** 15

II *Nezakonodajni akti*

UREDBE

- Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 779/2013 z dne 13. avgusta 2013 o določitvi standardnih uvoznih vrednosti za določitev uvozne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave 24

Cena: 3 EUR

(Nadaljevanje na naslednji strani)

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP

SL

Akti z rahlo natisnjenimi naslovi so tisti, ki se nanašajo na dnevno upravljanje kmetijskih zadev in so splošno veljavni za omejeno obdobje.

Naslovi vseh drugih aktov so v mastnem tisku in pred njimi stoji zvezdica.

SKLEPI

2013/430/EU:

- ★ Izvedbeni sklep Komisije z dne 12. avgusta 2013 o zneskih za proračunsko leto 2014, ki so bili preneseni iz nacionalnih podpornih programov v sektorju vina v shemo enotnega plačila, kot določa Uredba Sveta (ES) št. 1234/2007 (notificirano pod dokumentarno številko C(2013) 5180)..... 26

2013/431/EU:

- ★ Izvedbeni sklep Komisije z dne 12. avgusta 2013 o dovoljenju državam članicam za podaljšanje veljavnosti začasnih registracij, izdanih za aktivni snovi benalaksil-M in valifenalat (notificirano pod dokumentarno številko C(2013) 5184) (1)..... 28

Obvestilo bralcem – Uredba Sveta (EU) št. 216/2013 z dne 7. marca 2013 o elektronski izdaji Uradnega lista Evropske unije (glej notranjo stran zadnje strani ovitka)

Obvestilo bralcem – Način navajanja aktov (glej notranjo stran zadnje strani ovitka)

(1) Besedilo velja za EGP

I

(Zakonodajni akti)

DIREKTIVE

DIREKTIVA 2013/38/EU EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 12. avgusta 2013

o spremembi Direktive 2009/16/ES o pomorski inšpekciji države pristanišča

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 100(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Mednarodna organizacija dela (v nadaljnjem besedilu: MOD) je 23. februarja 2006 sprejela Konvencijo o delovnih standardih v pomorstvu iz leta 2006 (v nadaljnjem besedilu: KDSP 2006), da bi ustvarila enoten, skladen instrument, ki v čim večji meri zajema vse sodobne standarde iz obstoječih mednarodnih konvencij in priporočil o delovnih standardih v pomorstvu ter tudi temeljna načela iz drugih mednarodnih konvencij o delovnih standardih.
- (2) Odločba Sveta 2007/431/ES ⁽³⁾ je v interesu Evropske skupnosti pooblastila države članice, da ratificirajo KDSP 2006. Zato bi morale države članice KDSP 2006 čim prej ratificirati.
- (3) Države članice bi morale pri izvajanju pomorskih inšpekcij v državi pristanišča v skladu z Direktivo

2009/16/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o pomorski inšpekciji države pristanišča ⁽⁴⁾ v zvezi z zadevami, ki jih urejajo konvencije, ki jih še niso ratificirale in določajo, da morajo vsako ladjo v pristanišču druge države pogodbenice ali pogodbenice pregledati uradniki z ustreznimi dovoljenji, storiti kar največ za uskladitev s postopki in praksami iz navedenih konvencij, ter se tako vzdržati poročanja v zvezi s pomorsko inšpekcijo države pristanišča Mednarodni pomorski organizaciji in/ali Mednarodni organizaciji dela. Države članice, ki še niso ratificirale ene od mednarodnih konvencij, ki so zajete z Direktivo 2009/16/ES ob začetku njene veljavnosti, bi morale storiti čim več, da na krovu svojih ladij vzpostavijo podobne pogoje v skladu z zahtevami navedene konvencije.

- (4) Da bi zagotovili harmoniziran pristop k učinkovitemu izvrševanju mednarodnih standardov v državah članicah pri pomorski inšpekciji države zastave in države pristanišča ter da bi se izognili neskladjem med mednarodnim pravom in pravom Unije, bi si morale države članice prizadevati za ratifikacijo konvencij do datuma, na katerega začnejo veljati, in sicer vsaj za tiste dele konvencij, ki spadajo pod pristojnost Unije.
- (5) KDSP 2006 določa delovne standarde v pomorstvu za vse pomorščake, ne glede na njihovo narodnost in zastavo ladij, na katerih delajo.
- (6) Za namene Direktive 2009/16/ES je bolje, da se namesto opredelitve pojmov „pomorščak“ in „posadka“ da prednost temu, da se navedena pojma v vsakem posameznem primeru razume tako, kot sta opredeljena ali se razumeta v zadevnih mednarodnih konvencijah. Zlasti za vse zadeve, ki se nanašajo na izvrševanje KDSP 2006, bi bilo treba pojem „posadka“ razumeti kot sklicevanje na pojem „pomorščak“, kakor je opredeljen v KDSP 2006.
- (7) Za vse zadeve, zajete s to direktivo, ki se nanašajo na izvrševanje KDSP 2006, vključno za ladje, za katere se

⁽¹⁾ UL C 299, 4.10.2012, str. 153.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 2. julija 2013 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 22. julija 2013.

⁽³⁾ UL L 161, 22.6.2007, str. 63.

⁽⁴⁾ UL L 131, 28.5.2009, str. 57.

- ne uporablja Mednarodni kodeks o varnem upravljanju ladij, bi se morala sklicevanja na pojem „družba“ v Direktivi 2009/16/ES razumeti v pomenu pojma „lastnik ladje“, kakor je opredeljen v ustrezni določbi KDSP 2006, saj slednja opredelitev bolj ustreza specifičnim potrebam KDSP 2006.
- (8) Velik del standardov KDSP 2006 se v okviru prava Unije izvaja z Direktivo Sveta 2009/13/ES z dne 16. februarja 2009 o izvajanju Sporazuma, sklenjenega med Združenjem ladjarjev Evropske skupnosti (ECSA) in Evropsko federacijo delavcev v prometu (ETF) o Konvenciji o delovnih standardih v pomorstvu iz leta 2006 ⁽¹⁾ in Direktivo Sveta 1999/63/ES z dne 21. junija 1999 o sporazumu o razporejanju delovnega časa pomorščakov, sklenjenim med Združenjem ladjarjev Evropske skupnosti (ESCA) in Federacijo sindikatov delavcev v prometu Evropske unije (FST) ⁽²⁾. Navedene standarde MKDSP 2006, ki spadajo v področje uporabe Direktive 2009/13/ES ali Direktive 1999/63/ES, morajo države članice izvajati v skladu z navedenima direktivama.
- (9) Ukrepi, sprejeti za izvajanje te direktive, državam članicam na splošno nikakor ne bi smeli dati razloga za utemeljevanje znižanja splošne ravni zaščite pomorščakov na ladjah, ki plujejo pod zastavo države članice v skladu s socialnim pravom Unije, ki se uporablja.
- (10) KDSP 2006 vsebuje določbe o izvrševanju, ki opredeljujejo odgovornosti držav pri opravljanju obveznosti pomorske inšpekcije države pristanišča. Da bi zagotovili varnost in se izognili izkrivljanju konkurence, bi bilo treba državam članicam omogočiti, da preverijo skladnost z določbami KDSP 2006 za vse ladje, ki pristajajo v njihovih pristaniščih in sidriščih, ne glede na državo, pod katere zastavo plujejo.
- (11) Pomorsko inšpekcijo države pristanišča ureja Direktiva 2009/16/ES, v kateri bi morala biti med konvencijami, katerih izvajanje preverjajo organi držav članic v njihovih pristaniščih, navedena KDSP 2006.
- (12) Države članice bi morale pri opravljanju pomorskih inšpekcijskih pregledov države pristanišča v skladu z Direktivo 2009/16/ES upoštevati določbe KDSP 2006, ki določajo, da se mora spričevalo o delu v pomorstvu in izjavo o skladnosti dela v pomorstvu sprejeti kot *prima facie* dokaz skladnosti z zahtevami KDSP 2006.
- (13) Pravo Unije bi moralo odražati tudi postopke iz KDSP 2006 v zvezi z reševanjem pritožb na kopnem v zvezi z zadevami, ki jih ureja KDSP 2006.
- (14) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja Direktive 2009/16/ES, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Komisijo bi bilo treba pooblastiti, da sprejme izvedbene akte za izvajanje metodologije za preučitev splošnih parametrov tveganja glede meril, povezanih z državo zastave, in merila uspešnosti družbe; za zagotovitev enotnih pogojev za obseg razširjenega inšpekcijskega pregleda, vključno s področji tveganja, ki jih je treba zajeti; za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja inšpekcij in nadzora nad zaščito ladij; za vzpostavitev harmoniziranega elektronskega obrazca za poročanje o pritožbah v zvezi z KDSP 2006; za izvajanje harmoniziranih postopkov za poročanje pilotov in pristaniških organov oziroma teles o domnevnih nepravilnostih ter o nadaljnjih ukrepih, ki so jih sprejele države članice; ter za vzpostavitev podrobnih ureditev za objavo informacij o družbah z nizko ali zelo nizko uspešnostjo, meril za združevanje ustreznih podatkov in pogostnostjo posodobitev. To je zelo tehnična naloga, ki se izvede v okviru načel in meril, določenih z navedeno direktivo. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije ⁽³⁾.
- (15) Komisija ne bi smela sprejeti izvedbenih aktov v zvezi z metodologijo za preučitev splošnih parametrov tveganja glede meril, povezanih z državo zastave, in merili uspešnosti družbe, v zvezi s poročili pilotov in pristaniških organov oziroma teles, vključno s harmoniziranimi postopki za poročanje pilotov in pristaniških organov oziroma teles o domnevnih nepravilnostih ter o nadaljnjih ukrepih, ki so jih sprejele države članice, in v zvezi s podrobnimi ureditvami za objavo informacij o družbah z nizko in zelo nizko uspešnostjo, kadar odbor iz te direktive ne poda mnenja o osnutku izvedbenega akta, ki ga predloži Komisija.
- (16) Komisija bi morala pri določitvi izvedbenih pravil upoštevati zlasti znanje in izkušnje, pridobljene z inšpekcijskim sistemom v Uniji, pri čemer bi se morala opreti na strokovnost posodobljene različice Memoranduma o soglasju glede nadzora, ki ga opravlja inšpekcija za varnost plovbe, podpisanega v Parizu dne 26. januarja 1982, v posodobljeni različici (v nadaljnjem besedilu: Pariški MOU).
- (17) Izvedbena pravila, vključno s sklicevanjem na navodila in smernice iz Pariškega MOU, ne bi smela ogroziti strokovne presoje inšpektorjev ali pristojnega organa ter prožnosti, ki jo zagotavlja Direktiva 2009/16/ES.

⁽¹⁾ UL L 124, 20.5.2009, str. 30.

⁽²⁾ UL L 167, 2.7.1999, str. 33.

⁽³⁾ UL L 55, 28.2.2011, str. 13.

(18) Inšpekcijsko bazo podatkov iz Direktive 2009/16/ES bi bilo treba prilagoditi in razvijati v skladu s spremembami, ki jih prinaša ta direktiva ali spremembami, sprejetimi v okviru Pariškega MOU.

(19) Namen Pariškega MOU je preprečiti uporabo ladij, ki ne dosegajo standardov, prek harmoniziranega sistema pomorske inšpekcije države pristanišča, kar zajema usklajene inšpekcijske preglede ladij, ki pristajajo v pristaniščih, vključno s pristanišči držav članic, na območju Pariškega MOU. Namen teh inšpekcijskih pregledov je preverjati, ali ladje izpolnjujejo mednarodne varnostne standarde, standarde zaščite in okoljske standarde, ter ali so pomorščakom zagotovljene ustrezne delovne in življenjske razmere v skladu z veljavnimi mednarodnimi konvencijami. Pri opravljanju inšpekcijskih pregledov in sklicevanju na navodila in smernice iz Pariškega MOU bi bilo treba upoštevati dejstvo, da so bila ta navodila in smernice oblikovana in sprejeta za zagotavljanje skladnosti in usmerjanje inšpekcijskih pregledov z namenom olajševanja največje možne stopnje usklajevanja.

(20) Inšpekcijski pregledi delovnih in življenjskih razmer pomorščakov na ladji ter njihovega usposabljanja in kvalifikacij, s katerimi se preveri skladnost z zahtevami KDSP 2006, zahtevajo ustrezno raven usposabljanja inšpektorjev. Evropska agencija za pomorsko varnost in države članice bi morale spodbujati usposabljanje inšpektorjev za namene preverjanja skladnosti z KDSP 2006.

(21) Da bi Komisiji omogočili, da hitro posodobi ustrezne postopke in tako prispeva k doseganju enakih konkurenčnih pogojev v pomorskem prometu na svetovni ravni, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastila, da v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije sprejme akte v zvezi s spremembami Priloge VI k Direktivi 2009/16/ES, ki vsebuje seznam „navodil“, sprejetih s Pariškim MOU, da ostanejo postopki uporabni in izvršljivi na ozemlju držav članic v skladu s tistimi, ki so dogovorjeni na mednarodni ravni, ter v skladu z ustreznimi konvencijami. Zlasti je pomembno, da Komisija pri svojem pripravljalnem delu opravi ustrezna posvetovanja, vključno na ravni strokovnjakov. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da so ustrezni dokumenti predloženi Evropskemu parlamentu in Svetu istočasno, pravočasno in na ustrezen način.

(22) Ker ciljev te direktive države članice ne morejo zadovoljivo doseči in ker se te cilje zaradi obsega in učinkov ukrepa lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.

(23) Direktivo 2009/16/ES bi bilo zato treba ustrezno spremeniti.

(24) V skladu s členom VIII KDSP 2006 začne veljati 12 mesecev po dnevu, ko so predložene ratifikacije vsaj 30

članov MOD s celotnim deležem 33 odstotkov svetovne bruto tonaže. Ta pogoj je bil izpolnjen 20. avgusta 2012 in KDSP 2006 začne veljati 20. avgusta 2013.

(25) Ta direktiva bi morala začeti veljati na isti dan kot KDSP 2006 –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Spremembe Direktive 2009/16/ES

Direktiva 2009/16/ES se spremeni:

1. Člen 2 se spremeni:

(a) točka 1 se spremeni:

(i) točka (g) se črta;

(ii) dodata se naslednji točki:

„(i) Konvencijo o delovnih standardih v pomorstvu, 2006 (KDSP 2006);

(j) Mednarodno konvencijo o nadzoru škodljivih sistemov proti obraščanju na ladjah, 2001 (AFS 2001);

(k) Mednarodno konvencijo o civilni odgovornosti za škodo, ki jo povzroči onesnaženje z gorivom, 2001 (Konvencija o gorivih 2001).“;

(b) dodata se naslednji točki:

„23. ‚spričevalo o delu v pomorstvu‘ pomeni spričevalo iz predpisa 5.1.3 KDSP 2006.

24. ‚Izjava o skladnosti dela v pomorstvu‘ pomeni izjavo iz predpisa 5.1.3 KDSP 2006.“;

(c) doda se naslednji odstavek:

„Šteje se, da so v tej direktivi vsa sklicevanja na konvencije, mednarodne kodekse in resolucije, vključno s sklicevanji na spričevala in druge dokumente, sklicevanja na posodobljene različice teh konvencij, mednarodnih kodeksov in resolucij.“

2. Člen 3 se spremeni:

(a) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Pri inšpekcijskem pregledu ladje, ki pluje pod zastavo države, ki ni pogodbenica konvencije, države članice zagotovijo, da se ta ladja in njena posadka ne obravnava ugodneje kakor ladja, ki pluje pod zastavo države, pogodbenice te konvencije. Na taki ladji se opravi podrobnejši inšpekcijski pregled v skladu s postopki, vzpostavljenimi s Pariškim MOU.“;

(b) doda se naslednji odstavek:

„5. Ukrepi, sprejeti za uveljavitev te direktive, ne smejo povzročati znižanja splošne ravni zaščite pomorščakov v skladu s socialnim pravom Unije na področjih, za katera se uporablja ta direktiva, glede na razmere, ki so že prevladujoče v posamezni državi članici. Če pristojni organ države pristanišča na ladjah, ki plujejo pod zastavo države članice, pri izvajanju teh ukrepov ugotovi nedvomne kršitve prava Unije, v skladu z nacionalnim pravom in prakso takoj obvesti vsak drug ustreznih pristojni organ, da se po potrebi sprejme nadaljnje ukrepe.“

3. V členu 8 se črta odstavek 4.

4. V členu 10 se odstavek 3 nadomesti z naslednjim:

„3. Na Komisijo se prenesejo izvedbena pooblastila za izvajanje metodologije za preučitev splošnih parametrov tveganja, zlasti v zvezi z merili, povezanimi z državo zastave, in merili uspešnosti družbe. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 31(3).“

5. V členu 14 se odstavek 4 nadomesti z naslednjim:

„4. Obseg razširjenega inšpekcijskega pregleda, vključno s področji tveganja, ki jih je treba zajeti, je določen v Prilogi VII. Komisija lahko sprejme podrobno opredeljene ukrepe za zagotovitev enotnih pogojev uporabe Priloge VII. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 31(3).“

6. v členu 15 se odstavek 4 nadomesti z naslednjim:

„4. Komisija lahko sprejme podrobno opredeljene ukrepe za zagotovitev enotne uporabe postopkov iz odstavka 1 in nadzora nad zaščito iz odstavka 2 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 31(3).“

7. V členu 17 se dodajo naslednji odstavki:

„Kadar se pri podrobnejšem inšpekcijskem pregledu ugotovi, da delovne in življenjske razmere na ladji niso skladne z zahtevami KDSP 2006, inšpektor takoj opozori poveljnika ladje o pomanjkljivostih in določi roke, v katerih jih je treba popraviti.

V primeru, da inšpektor meni, da so take pomanjkljivosti resne ali povezane z morebitno pritožbo v skladu s točko 19 dela A Priloge V, na to prav tako opozori ustrezne organizacije pomorščakov in lastnikov ladij v državi članici, v kateri je bila opravljena inšpekcija, in lahko:

(a) obvesti predstavnika države zastave;

(b) ustrezne informacije posreduje pristojnim organom v naslednjem pristanišču postanka.

Država članica, v kateri je opravljena inšpekcija, ima glede zadev v zvezi s KDSP 2006 pravico, da v predpisanem roku posreduje izvod poročila inšpektorja, kateremu se priložijo vsi odgovori, prejeti od pristojnih organov države zastave, generalnemu direktorju Mednarodnega urada za delo z namenom, da se ustrezno in pravočasno ukrepa ter zagotovi vodenje evidence takšnih informacij in se o njej obvesti stranke, ki bi se lahko odločile za ustrezne sodne postopke.“

8. V členu 18 se četrti odstavek nadomesti z naslednjim:

„Identiteta pritožnika se ne razkrije poveljniku ali lastniku zadevne ladje. Inšpektor sprejme ustrezne ukrepe za varovanje zaupnosti pritožb, ki jih podajo pomorščaki, vključno z zagotavljanjem, da se med vsemi pogovori s pomorščaki ohrani zaupnost.“

9. Vstavi se naslednji člen:

„Člen 18a

Postopki KDSP 2006 za reševanje pritožb na kopnem

1. Pomorščak lahko pritožbo o domnevni kršitvi zahtev KDSP 2006 (vključno s pravicami pomorščakov) sporoči inšpektorju v pristanišču, v katerem pristane ladja pomorščaka. Inšpektor v takem primeru opravi začetno preiskavo.

2. Glede na vrsto pritožbe in kadar je primerno, začetna preiskava zajema premislek o tem, ali so se opravili pritožbeni postopki na krovu ladje, določen v predpisu 5.1.5 KDSP 2006. Inšpektor lahko opravi tudi podrobnejši inšpekcijski pregled v skladu s členom 13 te direktive.

3. Inšpektor si, kadar je primerno, prizadeva za rešitev pritožbe na ravni ladje.

4. V primeru, da preiskava ali inšpekcijski pregled razkrije neskladnost, ki sodi v področje uporabe člena 19, se uporablja navedeni člen.

5. Kadar se odstavek 4 ne uporablja in pritožba pomorščaka v zvezi z zadevami, ki jih ureja KDSP 2006, ni bila rešena na ravni ladje, inšpektor takoj obvesti državo zastave ter jo v predpisanem roku zaprosi za nasvet in načrt ukrepov za odpravo pomanjkljivosti, ki ju mora podati država zastave. Poročilo o kakršnem koli izvedenem inšpekcijskem pregledu se pošlje z elektronskimi sredstvi v inšpekcijsko bazo podatkov iz člena 24.

6. Kadar pritožba ni bila rešena s pomočjo ukrepov, sprejetih v skladu z odstavkom 5, država pristanišča posreduje izvod poročila inšpektorja generalnemu direktorju Mednarodnega urada za delo. Poročilu priloži vse odgovore, prejete v predpisanem roku od pristojnega organa v državi zastave. Podobno se obvesti tudi ustrezne organizacije pomorščakov in lastnikov ladij v državi pristanišča. Poleg tega država pristanišča statistike in informacije o rešenih pritožbah redno posreduje generalnemu direktorju Mednarodnega urada za delo.

Taka posredovanja se zagotovi, da bi se na podlagi ustreznih in pravočasnih ukrepov vodila evidenca takšnih informacijah, s katerimi se seznanijo stranke, vključno z organizacijami pomorščakov in lastnikov ladij, ki bi se lahko odločile za ustrezne sodne postopke.

7. Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja tega člena, se na Komisijo prenesejo izvedbena pooblastila v zvezi z oblikovanjem harmoniziranega elektronskega obrazca in postopkom za poročanje o nadaljnjih ukrepih, ki jih sprejmejo države članice. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom preučitve iz člena 31(3).

8. Ta člen ne posega v člen 18. Četrti odstavek člena 18 se uporablja tudi za pritožbe v zvezi z zadevami, ki jih zajema KDSP 2006.“

10. Člen 19 se spremeni:

(a) vstavi se naslednji odstavek:

„2a. V primeru delovnih in življenjskih razmer na ladji, ki očitno ogrožajo varnost, zdravje ali zaščito pomorščakov, ali pomanjkljivosti, ki predstavljajo resno ali ponovljeno kršitev zahtev KDSP 2006 (vključno s pravicami pomorščakov), pristojni organ države pristanišča tam, kjer se na ladji opravi inšpekcijski pregled, odredi zadržanje ladje ali prepove plovbo, med katero so bile odkrite pomanjkljivosti.

Nalog o zadržanju ali prepovedi plovbe velja, dokler niso odpravljene navedene pomanjkljivosti ali dokler pristojni organ ne sprejme načrta ukrepov za odpravo teh pomanjkljivosti in je zadoščeno, da se bo načrt hitro izvedel. Inšpektor se pred sprejetjem načrta ukrepov lahko posvetuje z državo zastave.“;

(b) odstavek 6 se nadomesti z naslednjim:

„6. Če je ladjo treba zadržati, pristojni organ takoj pisno in skupaj z inšpekcijskim poročilom obvesti upravo države zastave ali, kadar to ni mogoče, konzula ali v njegovi odsotnosti najbližjega diplomatskega pred-

stavnika te države o vseh okoliščinah, v katerih se je zadržanje izkazalo za potrebno. Poleg tega se po potrebi obvesti imenovane inšpektorje ali priznane organizacije, odgovorne za izdajo klasifikacijskih spričeval ali statutarnih spričeval v skladu s konvencijami. Če se ladji zaradi hude ali ponovljene kršitve zahtev KDSP 2006 (vključno s pravicami pomorščakov) prepreči plovba, ali zaradi delovnih in življenjskih razmer na ladji, ki nedvoumno ogrožajo varnost, zdravje ali zaščito pomorščakov, pristojni organ takoj ustrezno obvesti državo zastave ter pozove predstavnika države zastave, da po možnosti zagotovi svojo prisotnost, ob čemer državo zastave zaprosi za odgovor v predpisanem roku. Pristojni organ takoj obvesti tudi ustrezne organizacije pomorščakov in lastnikov ladij v državi pristanišča, v kateri je bil opravljen inšpekcijski pregled.“

11. V členu 23 se odstavek 5 nadomesti z naslednjim:

„5. Na Komisijo se prenesejo izvedbena pooblastila za sprejetje ukrepov za izvajanje tega člena, vključno s harmoniziranimi postopki za poročanje o očitnih nepravilnostih pilotov in pristaniščnih organov oziroma teles, ter o nadaljnjih ukrepih, ki jih sprejmejo države članice. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 31(3).“

12. V členu 27 se drugi odstavek nadomesti z naslednjim:

„Na Komisijo se prenesejo izvedbena pooblastila, da določijo podrobne ureditve za objavo informacij iz prvega odstavka, merila za združevanje ustreznih podatkov in pogostost posodobitev. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 31(3).“

13. Vstavita se naslednja člena:

„Člen 30a

Delegirani akti

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 30b v zvezi s spremembami Priloge VI, da na seznam iz te priloge vključi dodatna navodila v zvezi s pomorsko inšpekcijo države pristanišča, ki jih sprejme organizacija Pariškega MOU.

Člen 30b

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 30a se prenese na Komisijo za obdobje petih let od 20. avgusta 2013. Komisija pripravi poročilo o prenesenem pooblastilu najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljša za enako obdobje, razen če Evropski parlament ali Svet ne nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.

3. Pooblastilo iz člena 30a lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. Z odločitvijo o preklicu preneha veljati prenos pooblastila, naveden v tej odločitvi. Odločitev začne učinkovati dan po njeni objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je v njej določen. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem ističasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členom 30a, začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu, ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.“

14. Člen 31 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 31

Odbor

1. Komisiji pomaga Odbor za varnost na morju in preprečevanje onesnaževanja z ladjami (COSS), ustanovljen s členom 3 Uredbe (ES) št. 2099/2002 Evropskega parlamenta in Sveta (*). Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Če odbor ne da nobenega mnenja o osnutku izvedbenega akta, ki se ga sprejme v skladu s členi 10(3), 23(5) in drugim odstavkom člena 27, Komisija ne sprejme osnutka izvedbenega akta in se uporabi tretji pododstavek člena 5(4) Uredbe (EU) št. 182/2011.

(*) UL L 324, 29.11.2002, str. 1.“

15. Člen 32 se črta.

16. Člen 33 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 33

Izvedbena pravila

Komisija pri določanju izvedbenih pravil iz členov 10(3), 14(4), 15(4), 18a(7), 23(5) in 27 v skladu s postopkom iz člena 31(3) posebno pozornost nameni temu, da se v teh pravilih upoštevajo strokovno znanje in izkušnje, pridobljene v okviru izvajanja inšpekcijskega sistema v Uniji in temeljijo na strokovnosti Pariškega MOU.“;

17. V Prilogi I, del II, se točka 2B spremeni:

(a) peta alineja se nadomesti z naslednjim:

„— Ladje, ki so bile predmet poročila ali pritožbe, vključno s pritožbami na kopnem, poveljnika, člana posadke ali katere koli osebe ali organizacije, ki ima upravičen interes za varno obratovanje ladje, delovne in življenjske razmere na ladji ali preprečevanje onesnaževanja, razen če zadevna država članica meni, da sta poročilo ali pritožba očitno neutemeljena.“;

(b) doda se naslednja alineja:

„— Ladje, za katere je bil dogovorjen načrt ukrepov za odpravo pomanjkljivosti iz člena 19(2a), a inšpektor ni preveril izvajanja tega načrta.“

18. Priloga IV se spremeni:

(a) točke 14, 15 in 16 se nadomestijo z naslednjim:

„14. Zdravniška spričevala (glej KDSP 2006).

15. Pregled razporeditve dela na krovu (glej KDSP 2006 in STCW 78/95).

16. Evidenca delovnega časa in počitka pomorščakov (glej KDSP 2006).“;

(b) dodajo se naslednje točke:

„45. Spričevalo o delu v pomorstvu.

46. Izjava o skladnosti dela v pomorstvu, dela I in II.

47. Mednarodno spričevalo o sistemu za preprečevanje obraščanja ladij.

48. Spričevalo o zavarovanju ali druga finančna varščina v zvezi s civilno odgovornostjo za škodo, povzročeno z onesnaženjem z nafto.“

19. Prilogi V, del A, se dodajo naslednje točke:

- „16. Dokumenti, ki se jih zahteva na podlagi KDSP 2006, se ne predložijo ali vodijo ali so nepravilno vodeni ali pa predloženi dokumenti ne vsebujejo podatkov, ki jih zahteva KDSP 2006, ali so kako drugače neveljavni.
17. Delovne in življenjske razmere na ladji ne izpolnjujejo zahtev KDSP 2006.
18. Obstaja utemeljen sum, da je ladja zamenjala zastavo, da bi se izognila skladnosti z KDSP 2006.
19. Obstaja pritožba z domnevo, da določene delovne in življenjske razmere na ladji ne izpolnjujejo zahtev KDSP 2006.“

20. Prilogi X se točka 3.10 spremeni:

(a) naslov se nadomesti z naslednjim:

„Področja po KDSP 2006“;

(b) dodata se naslednji točki:

- „8. Razmere na ladji očitno ogrožajo varnost, zdravje ali zaščito pomorščakov.
9. Neskladnost pomeni resno ali ponovljeno kršitev zahtev, določenih v KDSP 2006 (vključno s pravicami pomorščakov) glede delovnih in življenjskih razmer za pomorščake na ladji, kakor so določeni v spričevalu o delu v pomorstvu in izjavi o skladnosti dela v pomorstvu te ladje.“

Člen 2

Prenos

1. Države članice do 21. novembra 2014 sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo. Komisiji takoj sporočijo besedilo navedenih predpisov. Države članice se ob sprejetju teh ukrepov sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.
2. Države članice Komisiji sporočijo besedila temeljnih ukrepov nacionalnega prava, ki jih sprejmejo na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 3

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati 20. avgusta 2013, na dan začetka veljavnosti KDSP 2006.

Člen 4

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 12. avgusta 2013

Za Evropski parlament
Predsednik
M. SCHULZ

Za Svet
Predsednik
L. LINKEVIČIUS

DIREKTIVA 2013/40/EU EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 12. avgusta 2013****o napadih na informacijske sisteme in nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2005/222/PNZ**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 83(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Cilji te direktive so z uvedbo minimalnih pravil glede opredelitve kaznivih dejanj in zadevnih sankcij na področju napadov na informacijske sisteme približati kazensko pravo držav članic ter izboljšati sodelovanje med pristojnimi organi, vključno s policijo in drugimi specializiranimi službami kazenskega pregona držav članic, pa tudi med pristojnimi specializiranimi agencijami in organi Unije, kot so Eurojust, Europol z evropskim centrom za kibernetični kriminal in Evropska agencija za varnost omrežij in informacij (ENISA).
- (2) Informacijski sistemi so ključnega pomena za politično, družbeno in gospodarsko sodelovanje v Uniji. Družba je zelo in vedno bolj odvisna od tovrstnih sistemov. Nemoteno delovanje in varnost teh sistemov v Uniji sta bistvena za razvoj notranjega trga ter konkurenčnega in inovativnega gospodarstva. Zagotavljanje ustrezne ravni zaščite informacijskih sistemov bi moralo biti del učinkovitega celostnega okvira preventivnih ukrepov, ki spremljajo kazensko-pravne ukrepe proti kibernetickemu kriminalu.
- (3) Napadi na informacijske sisteme in zlasti napadi, povezani z organiziranim kriminalom, so vedno večja grožnja v Uniji in po svetu, vedno večja pa je tudi zaskrbljenost zaradi možnosti terorističnih ali politično motiviranih napadov na informacijske sisteme, ki so del kritične infrastrukture držav članic in Unije. To ogroža uresničevanje

ciljev varnejše informacijske družbe ter območja svobode, varnosti in pravice, zato zahteva odziv na ravni Unije ter boljše sodelovanje in usklajevanje na mednarodni ravni.

- (4) V Uniji je nekaj kritičnih infrastruktur, katerih okvara ali uničenje bi imela resne čezmejne posledice. Zahteva po povečanju zmogljivosti za zaščito kritične infrastrukture v Uniji kaže na to, da bi morali biti ukrepi proti kibernetickim napadom dopolnjeni s strogimi kaznimi, ki bi odražale resnost teh napadov. Kritično infrastrukturo bi se lahko razumelo kot zmogljivost, sistem ali njegov del, ki se nahaja v državah članicah in je bistven za vzdrževanje osnovnih družbenih funkcij, zdravja, varnosti, zaščite, gospodarske ali družbene blaginje ljudi, kot so elektrarne, prometna omrežja ter vladna omrežja, in katerega okvara ali uničenje bi imelo zaradi nezmožnosti vzdrževanja teh funkcij v državi članici resne posledice.

- (5) Kažejo se težnje k vedno bolj nevarnim in ponavljajočim se obsežnim napadom na informacijske sisteme, ki so lahko pogosto ključni za države ali za posebne funkcije v javnem ali zasebnem sektorju. Te težnje spremlja razvoj vedno bolj izpopolnjenih metod, kot sta vzpostavitev in uporaba tako imenovanih „botnetov“, kar vključuje več faz kaznivega dejanja, pri čemer lahko vsaka faza zase močno ogrozi javni interes. V tej zvezi je namen te direktive tudi uvedba kazni za vzpostavitev „botneta“, in sicer ko je s ciljno usmerjenimi kibernetickimi napadi nad znatnim številom računalnikov vzpostavljen nadzor na daljavo in so ti okuženi z zlonamerno programsko opremo. Kasneje se okužena mreža računalnikov, ki sestavljajo „botnet“, lahko brez vednosti njihovih uporabnikov aktivira za kibernetični napad velikega obsega, ki je navadno zmožen povzročiti resno škodo, kakor je navedeno v tej direktivi. Države članice lahko v skladu s svojo nacionalno zakonodajo in prakso opredelijo, kaj pomeni resna škoda, kot je prekinitve sistemskih storitev velikega javnega pomena, povzročitev velikih finančnih stroškov ali izguba osebnih podatkov ali občutljivih informacij.

- (6) Kibernetični napadi velikega obsega lahko povzročijo znatno gospodarsko škodo tako zaradi prekinitve delovanja informacijskih sistemov in komunikacij kot tudi zaradi izgube ali spremembe gospodarsko pomembnih zaupnih ali drugih podatkov. Posebno pozornost bi bilo treba nameniti ozaveščanju inovativnih malih in srednjih podjetij o grožnjah, povezanih s tovrstnimi napadi in njihova ranljivosti ob tovrstnih napadih, saj so ta vedno bolj odvisna od ustreznega delovanja in razpoložljivosti informacijskih sistemov in imajo pogosto omejena sredstva za informacijsko varnost.

⁽¹⁾ UL C 218, 23.7.2011, str. 130.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 4. julija 2013 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 22. julija 2013.

- (7) Skupne opredelitve na tem področju so pomembne za zagotovitev skladnega pristopa v državah članicah k uporabi te direktive.
- (8) Treba je doseči skupni pristop k sestavnim elementom kaznivih dejanj z uvedbo skupnih opredelitev za kazniva dejanja nezakonitega dostopa do informacijskega sistema, nezakonitega poseganja v sisteme, nezakonitega poseganja v podatke in nezakonitega prestrezanja podatkov.
- (9) Prestrezanje vključuje, vendar ni nujno omejeno na, poslušanje, spremljanje ali nadzor vsebine sporočil in pridobitev vsebine podatkov bodisi neposredno z dostopom v informacijski sistem in njegovo uporabo bodisi posredno z uporabo elektronskega prisluškovanja ali tehničnih naprav za prisluškovanje.
- (10) Države članice bi morale določiti kazni za napade na informacijske sisteme. Te kazni bi morale biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne ter vključevati zaporno in/ali denarne kazni.
- (11) Ta direktiva določa kazni vsaj za primere, ki niso majhnega pomena. Države članice lahko v skladu s svojim nacionalnim pravom in prakso določijo, kaj je primer majhnega pomena. Posamezni primer lahko šteje za primer majhnega pomena, kadar sta škoda, ki jo povzroči dejanje, in/ali tveganje za javni ali zasebni interes, kot so integriteta računalniškega sistema ali računalniških podatkov ali integriteta, pravice ali drugi interesi posameznika, zanemarljiva ali takšna, da naložitev kazni v okviru zakonskega praga ali uvedba kazenske odgovornosti nista potrebna.
- (12) Identifikacija ter prijava groženj in tveganj, ki jih povzročijo kibernetični napadi, ter s tem povezana ranljivost informacijskih sistemov so pomembni element za učinkovito preprečevanje kibernetičnih napadov in odzivanja nanje ter izboljšanja varnosti informacijskih sistemov. K temu bi lahko prispevale tudi spodbude za prijavo varnostnih vrzeli. Države članice bi si morale prizadevati, da zagotovijo možnosti za zakonito odkrivanje in prijavo varnostnih vrzeli.
- (13) Ustrezno je uvesti strožje kazni za napade na informacijske sisteme, ki jih izvede hudodelska združba, kakor je opredeljena v Okvirnem sklepu Sveta 2008/841/PNZ z dne 24. oktobra 2008 o boju proti organiziranemu kriminalu⁽¹⁾, kadar je napad obsežen in zato prizadene znatno število informacijskih sistemov, tudi kadar je namen napada ustvariti „botnet“ ali kadar kibernetični napad povzroči resno škodo, tudi kadar se napad izvede prek „botneta“. Ustrezno je predvideti tudi strožje kazni za primere, ko gre za napad na kritično infrastrukturo držav članic ali Unije.
- (14) Vzpostavitev učinkovitih ukrepov proti kraji identitete in drugim kaznivim dejanjem, povezanim z identiteto, je prav tako pomemben element celovitega pristopa k boju proti kibernetični kriminaliteti. Pri ocenjevanju potrebe po celovitem horizontalnem instrumentu Unije bi lahko razmislili tudi o morebitni potrebi po ukrepu na ravni Unije proti tovrstnim kaznivim dejanjem.
- (15) Iz Sklepov Sveta z dne 27. do 28. novembra 2008 izhaja, da bi morale države članice in Komisija oblikovati novo strategijo, pri tem pa upoštevati vsebino Konvencije Sveta Evrope o kibernetični kriminaliteti iz leta 2001. Ta konvencija je referenčni pravni okvir za boj proti kibernetični kriminaliteti, vključno z napadi na informacijske sisteme. Ta direktiva nadgrajuje to konvencijo. Vse države članice bi morale prednostno in čim prej zaključiti postopek ratifikacije te konvencije.
- (16) Glede na različne možne načine izvajanja napadov ter hiter razvoj strojne in programske opreme se ta direktiva sklicuje na „orodja“, ki se lahko uporabijo za storitev kaznivih dejanj, določenih v tej direktivi. Tovrstna orodja bi lahko vključevala zlonamerna programska oprema, vključno s tisto, s katero se lahko ustvarijo „botneti“, ki se uporabljajo za kibernetične napade. Tudi kadar so tovrstna orodja primerna ali še posebej primerna za storitev enega od kaznivih dejanj, določenih v tej direktivi, so bila morda izdelana za zakonit namen. Z namenom, da se izogne kriminalizaciji, kadar so bila tovrstna orodja proizvedena in dana na trg za zakonite namene, kot je preverjanje zanesljivosti produktov informacijske tehnologije ali varnosti informacijskih sistemov, v takem primeru ni dovolj, da ima oseba splošni naklep, ampak mora imeti neposreden naklep, da se ta orodja uporabijo za storitev enega ali več od kaznivih dejanj, določenih v tej direktivi.
- (17) Ta direktiva ne uvaja kazenske odgovornosti, kadar so izpolnjene objektivna merila kaznivih dejanj, določenih v tej direktivi, vendar dejanja niso storjena naklepno, na primer, če oseba ne ve, da dostop ni dovoljen, ali v primeru pooblaščenega preverjanja ali zaščite informacijskih sistemov, na primer kadar podjetje ali prodajalec osebi naloži, naj preveri odpornost varnostnega sistema. V okviru te direktive pogodbene obveznosti ali dogovori za omejitev dostopa do informacijskih sistemov s pogoji uporabe ali pogoji opravljanja storitve, kakor tudi delovni spori v zvezi z dostopom do informacijskih sistemov delodajalca in njihovo uporabo v zasebne namene, ne povzročijo kazenske odgovornosti, kadar bi se dostop pod takšnimi pogoji štel za nepooblaščenega in bi to pomenilo edino podlago za sodni postopek. Ta direktiva ne posega v pravico dostopa do informacij, kot je določena v nacionalnem pravu in pravu Unije, hkrati pa ne sme služiti kot opravičilo za nezakonit ali arbitraren dostop do informacij.

(¹) UL L 300, 11.11.2008, str. 42.

- (18) Kibernetski napad lahko olajšajo različne okoliščine, na primer kadar ima storilec dostop do varnostnih sistemov, ki so del prizadetih informacijskih sistemov v okviru svoje zaposlitve. Take okoliščine bi bilo treba - kot je primerno - v okviru nacionalnega prava ustrezno upoštevati v sodnih postopkih.
- (19) Države članice bi morale v skladu z veljavnimi predpisi v zvezi z obteževalnimi okoliščinami, določenimi v njihovem pravnem sistemu, v svojem nacionalnem pravu predvideti obteževalne okoliščine. Zagotoviti bi morale, da lahko sodniki te obteževalne okoliščine upoštevajo ob izrekanju kazni storilcem kaznivih dejanj. Sodnik ohrani diskrecijsko pravico, da te okoliščine presodi skupaj z drugimi dejstvi v konkretnem primeru.
- (20) Ta direktiva ne ureja pogojev za izvrševanje sodno pristojnost za katero koli v njej navedeno kaznivo dejanje, kot je prijava, ki jo opravi žrtev v kraju, kjer je bilo kaznivo dejanje storjeno, prijava, ki jo opravi država, v kateri je bilo kaznivo dejanje storjeno, ali dejstvo, da storilec ni bil sodno preganjan v kraju, kjer je bilo kaznivo dejanje storjeno.
- (21) V okviru te direktive so države ter javni organi še naprej polno zavezani, da v skladu z obstoječimi mednarodnimi obveznostmi zagotavljajo spoštovanje človekovih pravic in temeljnih svoboščin.
- (22) Ta direktiva krepi pomen mrež, kot sta mreža kontaktnih točk držav G8 ali Sveta Evrope, ki so dosegljive 24 ur na dan in vse dni v tednu. Te kontaktne točke bi morale biti zmožne zagotavljati učinkovito pomoč in tako olajšati na primer izmenjavo razpoložljivih zadevnih informacij in zagotavljanje tehničnih nasvetov ali pravnih informacij za preiskave ali postopke v zvezi s kaznivimi dejanji, povezanimi z informacijskimi sistemi in zadevnimi podatki, ki zadevajo državo članico prosilko. Da se zagotovi nemoteno delovanje omrežij, bi morala vsaka kontaktna točka imeti zmožnost, da po pospešenem postopku komunicira s kontaktno točko druge države članice, pri čemer bi imela med drugim na voljo usposobljeno osebje in ustrezno opremo. Glede na hitrost, s katero je mogoče izvesti kibernetske napade velikega obsega, bi morale biti države članice sposobne zagotoviti hiter odziv na nujne zahtevke te mreže kontaktnih točk. V takih primerih bi bilo morda smiselno, da se v zahtevku za informacije navede telefonski kontakt, da lahko zaprosena država članica zahtevke hitro obravnava in v osmih urah tudi odgovori.
- (23) Sodelovanje javnih organov na eni z zasebnim sektorjem in s civilno družbo na drugi strani je velikega pomena pri preprečevanju napadov na informacijske sisteme in boju proti njim. Treba je spodbujati in izboljšati sodelovanje med ponudniki storitev, proizvajalci, organi pregona in sodnimi organi, pri tem pa dosledno spoštovati načelo pravne države. Tovrstno sodelovanje lahko vključuje pomoč ponudnikov storitev v smislu ohranjanja morebitnih dokazov, zagotavljanja elementov, ki omogočajo prepoznavanje storilcev, ter, kot zadnjo možnost, popolne ali delne prekinitve delovanja informacijskih sistemov ali funkcij, ki so bili ogroženi ali uporabljeni v nezakonite namene, v skladu z nacionalnim pravom in prakso. Države članice bi morale razmisliti tudi o vzpostavitvi omrežij za sodelovanje in partnerstvo s ponudniki storitev in proizvajalci za namene izmenjave informacij o kaznivih dejanjih, ki spadajo v področje uporabe te direktive.
- (24) Treba je zbrati primerljive podatke o kaznivih dejanjih, določenih v tej direktivi. Zadevne podatke bi bilo treba dati na voljo pristojnim specializiranim agencijam in organom Unije, kot sta Europol in ENISA, v skladu z njihovimi nalogami in informacijskimi potrebami, da bi dobili jasnejšo sliko problema kibernetske kriminalitete ter varnosti omrežij in informacij na ravni Unije in tako prispevali k oblikovanju učinkovitejšega odziva. Države članice bi morale Europolu in njegovemu evropskemu centru za kibernetski kriminal posredovati informacije o načinu delovanja storilcev, da bi se lahko izvedla ocena nevarnosti in strateška analiza kibernetske kriminalitete v skladu s Sklepom Sveta 2009/371/PNZ z dne 6. aprila 2009 o ustanovitvi Evropskega policijskega urada (Europol) ⁽¹⁾. Zagotavljanje informacij lahko pripomore k boljšemu razumevanju sedanjih in prihodnjih groženj in tako prispeva k ustrežnejšemu in ciljnemu odločanju o preprečevanju napadov na informacijske sisteme in boju proti njim.
- (25) Komisija bi morala predložiti poročilo o uporabi te direktive in potrebne zakonodajne predloge, ki bi lahko razširili področje njene uporabe, pri tem pa upoštevati razvoj na področju kibernetske kriminalitete. Tovrsten razvoj bi lahko pomenil kakršen koli tehnološki razvoj, ki bi omogočil na primer učinkovitejši pregon napadov na informacijske sisteme ali lajšal preprečevanje oziroma blažil učinke takih napadov. V ta namen bi morala Komisija upoštevati razpoložljive analize in poročila zadevnih akterjev, zlasti Europa in ENISA.
- (26) Za učinkovit boj proti kibernetski kriminaliteti je treba sprejeti ustrezne ukrepe za izboljšanje odpornosti informacijskih sistemov, da se jih učinkoviteje zaščiti pred kibernetskimi napadi. Države članice bi morale sprejeti potrebne ukrepe za zaščito informacijskih sistemov, ki so del njihove kritične infrastrukture pred kibernetskimi napadi, v okviru katerih bi morale razmisliti o zaščiti svojih informacijskih sistemov in s tem povezanih podatkov. Bistveni element celovitega pristopa k učinkovitemu

⁽¹⁾ UL L 121, 15.5.2009, str. 37.

- boju proti kibernetiki kriminaliteti je tudi zagotavljanje ustrezne ravni zaščite in varnosti informacijskih sistemov s strani pravnih oseb, na primer pri zagotavljanju javno dostopnih elektronskih komunikacijskih storitev v skladu z veljavno zakonodajo Unije o zasebnosti in elektronskih komunikacijah ter varstvu podatkov. Proti razumno opredeljivim grožnjam in ranljivostim bi bilo treba zagotoviti ustrezne ravni zaščite, v skladu z najsodobnejšo tehnologijo za posamezne sektorje in konkretnimi okoliščinami obdelave podatkov. Stroški in breme take zaščite bi morali biti sorazmerni z verjetno škodo, ki bi jo prizadetim povzročil kibernetični napad. Države članice se spodbujajo, da v okviru nacionalnega prava določijo ustrezne ukrepe, ki vključujejo odgovornost v primerih, ko pravna oseba očitno ne zagotovi ustrezne ravni zaščite pred kibernetičnimi napadi.
- (27) Velike vrzeli in razlike v zakonodaji in kazenskih postopkih držav članic na področju napadov na informacijske sisteme lahko ovirajo boj proti organiziranemu kriminalu in terorizmu ter otežijo učinkovito policijsko in pravosodno sodelovanje na tem področju. Nadnacionalna in brezmejna narava sodobnih informacijskih sistemov pomeni, da imajo napadi na takšne sisteme čezmejno razsežnost, zato so dodatni ukrepi za približevanje kazenskega prava na tem področju nujni. Dodatno bi moralo ustrezno izvajanje in uporaba Okvirnega sklepa Sveta 2009/948/PNZ z dne 30. novembra 2009 o preprečevanju in reševanju sporov o izvajanju pristojnosti v kazenskih postopkih⁽¹⁾ olajšati usklajevanje pregona primerov napadov na informacijske sisteme. Države članice bi si morale v sodelovanju z Unijo prizadevati tudi za izboljšanje mednarodnega sodelovanja v zvezi z varnostjo informacijskih sistemov, računalniških omrežij in računalniških podatkov. V vsakem mednarodnem dogovoru, ki vključuje izmenjavo podatkov, bi bilo treba ustrezno pozornost nameniti varnosti prenosa in hrambe podatkov.
- (28) Izboljšano sodelovanje med pristojnimi organi kazenskega pregona in sodnimi organi v Uniji je bistvenega pomena za učinkovit boj proti kibernetiki kriminaliteti. V tem okviru bi bilo treba spodbujati odločnejša prizadevanja, da se pristojnim organom zagotovi ustrezno usposabljanje, da bi izboljšali razumevanje kibernetične kriminalitete in njenih učinkov ter spodbudili sodelovanje in izmenjavo najboljših praks, na primer prek pristojnih specializiranih agencij in organov Unije. Tovrstno usposabljanje bi moralo med drugim biti namenjeno ozaveščanju o različnih nacionalnih pravnih sistemih, o morebitnih pravnih in o tehničnih izzivih v okviru kazenskih preiskav ter razdelitvi pristojnosti med zadevnimi nacionalnimi organi.
- (29) Ta direktiva zagotavlja spoštovanje človekovih pravic in temeljnih svoboščin ter načel, ki jih priznavata zlasti
- Listina Evropske unije o temeljnih pravicah ter Evropska konvencija o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, vključno z varstvom osebnih podatkov, pravico do zasebnosti, pravicama do svobode izražanja in informiranja, pravico do pravičnega sojenja, načelom domneve nedolžnosti, pravico do obrambe ter tudi načeloma zakonitosti in sorazmernosti kaznivih dejanj in kazni. Namen te direktive je zlasti zagotoviti dosledno spoštovanje navedenih pravic in načel, zato jo je treba ustrezno izvajati.
- (30) Varstvo osebnih podatkov je temeljna pravica v skladu s členom 16(1) PDEU in členom 8 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah. Zato bi morala biti vsaka obdelava osebnih podatkov v okviru izvajanja te direktive povsem v skladu z zadevnim pravom Unije o varstvu podatkov.
- (31) V skladu s členom 3 Protokola o stališču Združenega kraljestva in Irske glede območja svobode, varnosti in pravice, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije, sta obe državi članici podali uradno obvestilo, da želita sodelovati pri sprejetju in uporabi te direktive.
- (32) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola o stališču Danske, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije, Danska ne sodeluje pri sprejetju te direktive, ki zato zanjo ni zavezujoča in se v njej ne uporablja.
- (33) Ker ciljev te direktive, in sicer zagotoviti, da so za napade na informacijske sisteme v vseh državah članicah predpisane učinkovite, sorazmerne in odvračilne kazni, ter izboljšati in spodbujati pravosodno sodelovanje, države članice ne morejo zadovoljivo doseči in ker se te cilje lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.
- (34) Namen te direktive je spremeniti in razširiti določbe Okvirnega sklepa Sveta 2005/222/PNZ z dne 24. februarja 2005 o napadih na informacijske sisteme⁽²⁾. Ker so spremembe vsebinske in jih je veliko, bi bilo treba za tiste države članice, ki sodelujejo pri sprejetju te direktive, Okvirni sklep 2005/222/PNZ zaradi jasnosti v celoti nadomestiti –

⁽¹⁾ UL L 328, 15.12.2009, str. 42.

⁽²⁾ UL L 69, 16.3.2005, str. 67.

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Predmet urejanja

Ta direktiva določa minimalna pravila glede opredelitve kaznivih dejanj in sankcije na področju napadov na informacijske sisteme. Poleg tega je njen cilj preprečiti taka dejanja in izboljšati sodelovanje med pravosodnimi in drugimi pristojnimi organi.

Člen 2

Opredelitev pojmov

Za namene te direktive se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (a) „informacijski sistem“ pomeni napravo ali skupino med seboj povezanih ali sorodnih naprav, od katerih ena ali več ob uporabi programa opravlja samodejno obdelavo računalniških podatkov, kakor tudi računalniške podatke, ki so shranjeni, obdelani, pridobljeni ali se po tej napravi ali skupini naprav prenašajo zaradi njenega ali njihovega delovanja, uporabe, varovanja in vzdrževanja;
- (b) „računalniški podatki“ pomeni predstavitev dejstev, informacij ali konceptov v obliki, primerni za obdelavo v informacijskem sistemu, vključno s programom, ki lahko informacijskemu sistemu omogoči, da opravlja svojo funkcijo;
- (c) „pravna oseba“ pomeni subjekt, ki ima status pravne osebe po veljavni zakonodaji, vendar ne vključuje držav članic, tretjih držav ali drugih javnih organov, ki izvajajo javna pooblastila, ali javnih mednarodnih organizacij;
- (d) „neupravičeno“ pomeni ravnanje iz te direktive, vključno z dostopom, poseganjem ali prestrezanjem, ki ga ni odobril lastnik ali drugi imetnik pravice do sistema ali dela sistema, ali ki ni dovoljeno po nacionalnem pravu.

Člen 3

Nezakonit dostop do informacijskih sistemov

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se v primeru naklepnega ravnanja neupravičen dostop do celotnega informacijskega sistema ali katerega koli njegovega dela kaznuje kot kaznivo dejanje, kadar je to storjeno s kršitvijo varnostnega ukrepa, vsaj v primerih, ki niso majhnega pomena.

Člen 4

Nezakonito poseganje v sistem

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se resno oviranje ali prekinjanje delovanja informacijskega sistema, storjeno naklepno in neupravičeno, z vnašanjem računalniških podatkov, s prenašanjem, poškodovanjem, brisanjem, slabšanjem, spreminjanjem, preprečevanjem ali onemogočanjem dostopa do računalniških podatkov, kaznuje kot kaznivo dejanje, vsaj v primerih, ki niso majhnega pomena.

Člen 5

Nezakonito poseganje v podatke

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se brisanje, poškodovanje, slabšanje, spreminjanje, preprečevanje ali onemogočanje dostopa do računalniških podatkov v informacijskem sistemu, storjeno naklepno in neupravičeno, kaznuje kot kaznivo dejanje, vsaj v primerih, ki niso majhnega pomena.

Člen 6

Nezakonito prestrezanje

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se naklepno in neupravičeno tehnično prestrezanje zasebnih prenosov računalniških podatkov v informacijski sistem, iz ali znotraj njega, vključno z elektromagnetnimi emisijami iz informacijskega sistema, po katerih se taki računalniški podatki prenašajo, kaznuje kot kaznivo dejanje, vsaj v primerih, ki niso majhnega pomena.

Člen 7

Orodja, ki se uporabljajo za izvedbo kaznivih dejanj

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se kaznuje kot kaznivo dejanje vsaj v primerih, ki niso majhnega pomena, naklepna izdelava, prodaja, naročilo za uporabo, uvoz, distribucija ali drugo dajanje na voljo enega od navedenih orodij, če je storjeno neupravičeno in z namenom, da se uporabi za katero koli kaznivo dejanje iz členov 3 do 6:

- (a) računalniški program, zasnovan ali prilagojen predvsem za namene storitve katerega koli kaznivega dejanja iz členov 3 do 6;
- (b) računalniško geslo, koda za dostop ali podobni podatki, s katerimi je mogoč dostop do celotnega informacijskega sistema ali katerega koli njegovega dela.

Člen 8

Spodbujanje, pomoč in podpiranje ter poskus

1. Države članice zagotovijo, da se spodbujanje k, ali pomoč in podpiranje storitve kaznivega dejanja iz členov 3 do 7 kaznuje kot kaznivo dejanje.

2. Države članice zagotovijo, da se poskus storitve kaznivega dejanja iz členov 4 in 5 kaznuje kot kaznivo dejanje.

Člen 9

Kazni

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da so za kazniva dejanja iz členov 3 do 8 predpisane učinkovite, sorazmerne in odvračilne kazni.

2. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se kazniva dejanja iz členov 3 do 7 kaznujejo z najvišjo zaporno kaznijo najmanj dveh let, vsaj za primere, ki niso majhnega pomena.

3. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se kazniva dejanja iz členov 4 in 5 kaznujejo z najvišjo zaporno kaznijo najmanj treh let, če so bila storjena

naklepno in prizadenejo znatno število informacijskih sistemov z uporabo orodja iz člena 7, zasnovanega ali prilagojenega predvsem za ta namen.

4. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se kazniva dejanja iz členov 4 in 5 kaznujejo z najvišjo zaporno kaznijo najmanj pet let, kadar:

(a) so storjena v okviru hudodelske združbe, kot je opredeljena v Okvirnem sklepu 2008/841/PNZ, ne glede na višino kazni, navedeno v Okvirnem sklepu;

(b) povzročijo resno škodo, ali

(c) so storjena nad informacijskim sistemom kritične infrastrukture.

5. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se v primeru kaznivih dejanj iz členov 4 in 5, ki so storjena z zlorabo osebnih podatkov druge osebe z namenom, da se pridobi zaupanje tretje osebe, in oškoduje zakoniti lastnik identitete, lahko to v skladu z zadevnimi določbami nacionalnega prava šteje za obteževalne okoliščine, razen če so te okoliščine že zajete v drugem kaznivem dejanju, ki se kaznuje na podlagi nacionalnega prava.

Člen 10

Odgovornost pravnih oseb

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da so lahko pravne osebe odgovorne za kazniva dejanja iz členov 3 do 8, ki jih je v njihovo korist, samostojno ali kot član organa pravne osebe, storila katera koli oseba na vodilnem položaju te pravne osebe, in sicer na podlagi:

(a) pooblastila za zastopanje pravne osebe;

(b) pristojnosti za sprejemanje odločitev v imenu pravne osebe;

(c) pristojnosti za opravljanje nadzora znotraj pravne osebe.

2. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da so lahko pravne osebe odgovorne, če je oseba iz odstavka 1 s pomanjkljivim nadzorom ali kontrolo omogočila, da je oseba, ki je podrejena tej pravni osebi, v njeno korist storila katero koli kaznivo dejanje iz členov 3 do 8.

3. Odgovornost pravnih oseb iz odstavkov 1 in 2 ne izključuje kazenskih postopkov proti fizičnim osebam, ki so storilci, napeljevalci ali sosterilci katerega koli kaznivega dejanja iz členov 3 do 8.

Člen 11

Sankcije za pravne osebe

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da so za pravno osebo, odgovorno v skladu s členom 10(1), predpisane učinkovite, sorazmerne in odvračilne sankcije, ki vključujejo denarne kazni po kazenskem ali drugem pravu, in lahko vključujejo tudi drugačne sankcije, kot so:

(a) izključitev iz upravičenosti do državnih ugodnosti ali pomoči;

(b) začasno ali stalno prepoved opravljanja poslovnih dejavnosti;

(c) uvedbo sodnega nadzora;

(d) sodno likvidacijo;

(e) začasno ali trajno zaprtje poslovalnic, ki so bile uporabljene za storitev kaznivega dejanja.

2. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da so za pravno osebo, odgovorno v skladu s členom 10(2), predpisane učinkovite, sorazmerne in odvračilne sankcije ali drugi ukrepi.

Člen 12

Sodna pristojnost

1. Države članice imajo sodno pristojnost za kazniva dejanja iz členov 3 do 8, če:

(a) so bila ta v celoti ali delno storjena na njihovem ozemlju, ali

(b) jih je storil eden od njihovih državljanov, vsaj v primerih, kadar dejanje velja za kaznivo dejanje na kraju, kjer je bilo storjeno.

2. Pri ugotavljanju sodne pristojnosti v skladu s točko (a) odstavka 1 država članica zagotovi, da ima sodno pristojnost, kadar:

(a) storilec stori kaznivo dejanje, ko je fizično prisoten na njenem ozemlju, ne glede na to, ali gre za dejanje zoper informacijski sistem na njenem ozemlju, ali

(b) gre za kaznivo dejanje zoper informacijski sistem na njenem ozemlju, ne glede na to, ali storilec stori kaznivo dejanje, ko je fizično prisoten na njenem ozemlju.

3. Država članica obvesti Komisijo, če se odloči, da bo uveljavila pristojnost za kaznivo dejanje iz členov 3 do 8, storjeno zunaj njenega ozemlja, vključno kadar:

(a) ima storilec običajno prebivališče na njenem ozemlju, ali

(b) je kaznivo dejanje storjeno v korist pravne osebe s sedežem na njenem ozemlju.

Člen 13

Izmenjava informacij

1. Za namene izmenjave informacij o kaznivih dejanjih iz členov 3 do 8 države članice zagotovijo, da imajo delujočo nacionalno kontaktno točko, in uporabljajo obstoječo mrežo operativnih kontaktnih točk, ki so na voljo 24 ur na dan in vse dni v tednu. Države članice tudi zagotovijo, da so vzpostavljeni postopki, da lahko v primeru nujnih zahtevkov za pomoč, lahko pristojni organ v največ osmih urah po prejemu navede vsaj, ali bo na zahtevo za pomoč odgovoril, ter v kakšni obliki in predvidoma v kolikšnem času.

2. Države članice obvestijo Komisijo o svojih kontaktnih točkah iz odstavka 1. Komisija informacijo posreduje drugim državam članicam ter pristojnim specializiranim agencijam in organom Unije.

3. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da so na voljo ustrezni kanali za prijavo, ki olajšajo pravočasno prijavo kaznivih dejanj iz členov 3 do 6 pristojnim nacionalnim organom.

Člen 14

Spremljanje in statistika

1. Države članice zagotovijo, da je vzpostavljen sistem za beleženje, pripravo in predložitev statističnih podatkov o kaznivih dejanjih iz členov 3 do 7.

2. Statistični podatki iz odstavka 1 zajemajo vsaj obstoječe podatke o številu kaznivih dejanj iz členov 3 do 7, ki so jih evidentirale države članice, in številu oseb, ki so bile zaradi storitve kaznivih dejanj iz členov 3 do 7 sodno preganjane in obsojene.

3. Države članice pošljejo Komisiji podatke, zbrane na podlagi tega člena. Komisija zagotovi objavo zbirnega pregleda teh statističnih poročil in ga predloži pristojnim specializiranim agencijam in organom Unije.

Člen 15

Nadomestitev Okvirnega sklepa 2005/222/PNZ

Okvirni sklep 2005/222/PNZ se nadomesti za države članice, ki sodelujejo pri sprejetju te direktive, ne glede na obveznosti držav članic v zvezi z rokom za prenos Okvirnega sklepa v nacionalno zakonodajo.

V zvezi z državami članicami, ki sodelujejo pri sprejetju te direktive, se sklicevanja na Okvirni sklep 2005/222/PNZ štejejo kot sklicevanja na to direktivo.

Člen 16

Prenos

1. Države članice najpozneje do 4. septembra 2015 sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo.

2. Države članice Komisiji predložijo besedilo ukrepov, ki v njihovo nacionalno zakonodajo prenašajo obveznosti iz te direktive.

3. Ko države članice sprejmejo navedene ukrepe, se sklicujejo na to direktivo ali pa ta sklic navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

Člen 17

Poročanje

Komisija do 4. septembra 2017 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo, v katerem oceni, v kolikšni meri so države članice sprejele potrebne ukrepe za uskladitev s to direktivo, ter po potrebi priloži zakonodajne predloge. Komisija upošteva tudi tehnični in pravni razvoj na področju kibernetске kriminalitete, zlasti glede na področje uporabe te direktive.

Člen 18

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 19

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice v skladu s Pogodbama.

V Bruslju, 12. avgusta 2013

Za Evropski parlament
Predsednik
M. SCHULZ

Za Svet
Predsednik
L. LINKEVIČIUS

SKLEPI

SKLEP št. 778/2013/EU EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 12. avgusta 2013

o zagotavljanju nadaljnje makrofinančne pomoči Gruziji

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 212(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom, glede na skupno besedilo, ki ga je odobril Spravni odbor 26. junija 2013 ⁽¹⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Odnosi med Gruzijo in Evropsko unijo se razvijajo v okviru evropske sosedске politike. Skupnost in Gruzija sta se leta 2006 dogovorili o akcijskem načrtu evropske sosedске politike, v katerem so opredeljene srednjeročne prednostne naloge v odnosih med Unijo in Gruzijo. Unija in Gruzija sta leta 2010 začeli pogajanja o pridružitvenem sporazumu, ki bo po pričakovanjih nadomestil obstoječi sporazum o partnerstvu in sodelovanju med Unijo in Gruzijo ⁽²⁾. Okvir odnosov med Unijo in Gruzijo se je dodatno okreplil z novo vzpostavljenim vzhodnim partnerstvom.

(2) Na izrednem zasedanju Evropskega sveta 1. septembra 2008 je bila potrjena pripravljenost Unije, da po oboroženem spopadu med Gruzijo in Rusko federacijo avgusta 2008 okrepi odnose med Unijo in Gruzijo.

(3) Od tretjega četrtertletja leta 2008 na gruzijsko gospodarstvo vpliva mednarodna finančna kriza, kar se kaže v upadanju proizvodnje, zniževanju davčnih prihodkov in naraščanju potreb po zunanem financiranju.

(4) Na mednarodni donatorski konferenci dne 22. oktobra 2008 je mednarodna skupnost obljubila podporo za

okrevanje gruzijskega gospodarstva v skladu s skupno oceno potreb, ki so jo opravili Združeni narodi in Svetovna banka.

(5) Unija je napovedala, da bo zagotovila do 500 milijonov EUR finančne pomoči za Gruzijo.

(6) Prilagajanje in okrevanje gruzijskega gospodarstva podpira finančna pomoč Mednarodnega denarnega sklada (MDS). Septembra 2008 so se gruzijski organi dogovorili z MDS o 750 milijonov USD vrednem „stand-by“ aranžmaju, ki bo podprl gruzijsko gospodarstvo pri doseganju potrebne prilagoditve z ozirom na finančno krizo.

(7) Po nadaljnem poslabšanju gospodarskih razmer v Gruziji ter zaradi potrebe po spremembi osnovnih ekonomskih predpostavk programa MDS in večjih potreb Gruzije po zunanem financiranju sta se Gruzija in MDS sporazumela o povečanju posojila iz „stand-by“ aranžmaja za 424 milijonov USD, kar je avgusta 2009 odobril upravni odbor MDS.

(8) Unija je za obdobje 2010–2012 dodelila proračunsko podporo v obliki subvencij Gruziji v okviru Evropskega instrumenta sosedstva in partnerstva (ENPI) v povprečju v znesku 24 milijonov EUR na leto.

(9) Zaradi slabšanja gospodarskih razmer v Gruziji in njene perspektive je Gruzija zaprosila za makrofinančno pomoč Unije.

(10) Glede na to, da je v plačilni bilanci Gruzije še vedno vrzel v financiranju, je makrofinančna pomoč v trenutnih izrednih okoliščinah ustrezen odgovor na zahtevo Gruzije po podpori za gospodarsko stabilizacijo v povezavi s sedanjim programom MDS.

(11) Makrofinančna pomoč Unije Gruziji (v nadaljnem besedilu: makrofinančna pomoč Unije) ne bi smela le dopolnjevati programov in sredstev MDS in Svetovne banke, temveč bi morala zagotoviti tudi dodano vrednost vključenosti Unije.

(12) Komisija bi morala zagotoviti, da je makrofinančna pomoč Unije pravno in vsebinsko skladna z ukrepi, sprejetimi na različnih področjih zunanjih ukrepov, in drugimi ustreznimi politikami Unije.

⁽¹⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 10. maja 2011 (UL C 377 E, 7.12.2012, str. 211) in stališče Sveta v prvi obravnavi z dne 10. maja 2012 (UL C 291 E, 27.9.2012, str. 1). Stališče Evropskega parlamenta z dne 11. decembra 2012 (še ni objavljeno v Uradnem listu). Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 4. julija 2013 (še ni objavljena v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 9. julija 2013.

⁽²⁾ Sporazum o partnerstvu in sodelovanju med Evropskimi skupnostmi in njihovimi državami članicami na eni strani in Gruzijo na drugi strani (UL L 205, 4.8.1999, str. 3).

- (13) Posebni cilji makrofinančne pomoči Unije bi morali biti povečanje učinkovitosti, preglednosti in odgovornosti. Komisija bi morala te cilje redno spremljati.
- (14) Pogoji, na podlagi katerih se zagotavlja makrofinančna pomoč Unije, bi morali odražati ključna načela in cilje politike Unije do Gruzije.
- (15) Za zagotovitev učinkovite zaščite finančnih interesov Unije, povezanih z makrofinančno pomočjo Unije, mora Gruzija sprejeti ustrezne ukrepe za preprečevanje goljufij, korupcije in vseh drugih nepravilnosti v zvezi z navedeno finančno pomočjo ter za boj proti tem pojavom. Prav tako bi morala Komisija poskrbeti za ustrezen nadzor, Računsko sodišče pa opravljati ustrezne revizije.
- (16) Sprostitev makrofinančne pomoči Unije ne posega v pristojnosti proračunskega organa.
- (17) Makrofinančno pomoč Unije bi morala upravljati Komisija. Da bi Evropskemu parlamentu in Ekonomsko-finančnemu odboru zagotovili možnost spremljanja izvajanja tega sklepa, bi ju Komisija morala redno obveščati o razvoju dogajanj v zvezi z makrofinančno pomočjo Unije in jima posredovati ustrezne dokumente.
- (18) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja tega sklepa bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije⁽¹⁾.
- (19) V tem okviru se ponovno poudarja, da bi se moral v smislu navedene uredbe svetovalni postopek kot splošno pravilo uporabljati v vseh primerih razen tistih, ki so določeni v navedeni uredbi. Ob upoštevanju morebitnega pomembnega učinka operacij, višjih od 90 milijonov EUR, je primerno, da se za te operacije uporablja postopek pregleda. Ob upoštevanju zneska makrofinančne pomoči Unije Gruziji, bi se moral uporabljati svetovalni postopek za sprejetje Memoranduma o soglasju ali za zmanjšanje, zamrznitev ali prekinitvev pomoči –

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

1. Unija da Gruziji na voljo makrofinančno pomoč v višini največ 46 milijonov EUR, da bi podprla gospodarsko stabilizacijo Gruzije in pokrila njene plačilnobilancične potrebe, opredeljene v sedanjem programu MDS. Od tega najvišjega zneska bo največ 23 milijonov EUR zagotovljeno v obliki subvencij in

največ 23 milijonov EUR v obliki posojil. Sprostitev predlagane makrofinančne pomoči Unije je odvisna od odobritve proračuna Unije za leto 2013 s strani proračunskega organa.

2. Komisija je pooblašena, da si v imenu Unije izposodi potrebna sredstva za financiranje posojilne komponente makrofinančne pomoči Unije. Rok zapadlosti posojila ne sme presežati 15 let.

3. Sprostitev makrofinančne pomoči Unije upravlja Komisija na način, ki je skladen s sporazumi ali dogovori med MDS in Gruzijo ter s ključnimi načeli in cilji gospodarske reforme, opredeljenimi v Sporazumu o partnerstvu in sodelovanju med Unijo in Gruzijo. Komisija redno obvešča Evropski parlament in Ekonomsko-finančni odbor o dogajanjih v okviru upravljanja makrofinančne pomoči Unije in jima posreduje ustrezne dokumente.

4. Makrofinančna pomoč Unije se da na voljo za obdobje dveh let in šest mesecev, z začetkom na prvi dan po začetku veljavnosti Memoranduma o soglasju iz člena 2(1).

Člen 2

1. Komisija v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 6(2) sprejme Memorandum o soglasju, ki vsebuje pogoje gospodarske politike in finančne pogoje, ki veljajo za makrofinančno pomoč Unije, vključno s časovnim okvirom za izpolnjevanje teh pogojev. Pogoji gospodarske politike in finančni pogoji, določeni v Memorandumu o soglasju, so skladni s sporazumi ali dogovori iz člena 1(3). Namen teh pogojev je zlasti krepitev učinkovitosti, preglednosti in upravičljivosti makrofinančne pomoči Unije, vključno s sistemi za upravljanje javnih financ v Gruziji. Komisija redno spremlja napredek pri doseganju teh ciljev. Podrobni finančni pogoji makrofinančne pomoči Unije se določijo v sporazumu o subvenciji in sporazumu o posojilu, ki ju sklenejo Komisija in gruzijski organi.

2. Med izvajanjem makrofinančne pomoči Unije Komisija spremlja zanesljivost gruzijskih finančnih ureditev, upravne postopke, mehanizme notranje in zunanje kontrole, ki zadevajo to pomoč, ter upoštevanje dogovorjenega časovnega okvira s strani Gruzije.

3. Komisija redno preverja, ali so gospodarske politike Gruzije v skladu s cilji makrofinančne pomoči Unije in ali se zadovoljivo izpolnjujejo dogovorjeni pogoji gospodarske politike. V ta namen tesno sodeluje z MDS in Svetovno banko ter po potrebi z Ekonomsko-finančnim odborom.

Člen 3

1. Ob upoštevanju pogojev iz odstavka 2 da Komisija makrofinančno pomoč Unije na voljo v dveh obrokih, vsak

⁽¹⁾ UL L 55, 28.2.2011, str. 13.

izmed njiju pa je sestavljen iz subvencije in iz posojila. Višina vsakega obroka se določi v Memorandumu o soglasju.

2. Komisija se odloči o sprostitev obrokov na podlagi zadovoljivega izpolnjevanja pogojev gospodarske politike in finančnih pogojev, dogovorjenih v Memorandumu o soglasju. Drugi obrok se ne izplača pred iztekom treh mesecev po sprostitev prvega obroka.

3. Sredstva Unije se izplačajo Nacionalni banki Gruzije. V skladu z določbami, ki se določijo v Memorandumu o soglasju, vključno s potrditvijo preostalih potreb po proračunskem financiranju, se lahko sredstva Unije plačajo državni blagajni Gruzije kot končnemu upravičencu.

Člen 4

1. Najemanje in dajanje posojil, povezana s posojilno komponento makrofinančne pomoči Unije, se izvedeta v eurih z istim datumom valute, Unije pa ne izpostavljata spremembam rokov zapadlosti, tečajnemu ali obrestnemu tveganju ali kateremu koli drugemu poslovnemu tveganju.

2. Komisija sprejme ustrezne ukrepe, če Gruzija to zahteva, da zagotovi vključitev klavzule o predčasnem poplačilu v posojilne pogoje in skladnost te klavzule z ustrezno klavzulo v pogojih za najemanje posojil Komisije.

3. Kadar okoliščine dovoljujejo izboljšanje obrestne mere posojila in če Gruzija to zahteva, lahko Komisija refinancira vsa prvotno najeta posojila ali njihov del ali prestrukturira ustrezne finančne pogoje. Refinanciranje ali prestrukturiranje se opravi v skladu s pogoji iz odstavka 1 in ne povzroči podaljšanja povprečnega roka zapadlosti zadevnega posojila ali povečanja zneska še dolgovanega kapitala na dan refinanciranja ali prestrukturiranja.

4. Vse stroške, ki jih ima Unija v zvezi z najemanjem in dajanjem posojil v skladu s tem sklepom, krije Gruzija.

5. Komisija obvešča Evropski parlament in Ekonomsko-finančni odbor o dogajanjih v zvezi z dejavnostmi iz odstavkov 2 in 3.

Člen 5

Makrofinančna pomoč Unije se izvaja v skladu z Uredbo (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije⁽¹⁾, in njenimi izvedbenimi pravili⁽²⁾.

Zlasti v Memorandumu o soglasju, sporazumu o posojilu in sporazumu o subvenciji, ki se sklenejo z gruzijskimi organi, se predvidijo posebni ukrepi za preprečevanje goljufij, korupcije in drugih nepravilnosti, ki vplivajo na makrofinančno pomoč Unije, ter za boj proti tem pojavom. Da se zagotovi večja preglednost pri upravljanju in izplačevanju sredstev, se v Memorandumu o soglasju, sporazumu o posojilu in sporazumu o subvenciji predvidi tudi nadzor, vključno s pregledi na kraju samem in inšpekcijami, ki ga opravlja Komisija, ob vključitvi Evropskega urada za boj proti goljufijam. Poleg tega se v navedenih dokumentih predvidijo tudi revizije, ki jih opravlja Računsko sodišče, po potrebi tudi na kraju samem.

Člen 6

1. Komisiji pomaga odbor. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 4 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 7

1. Komisija predloži Evropskemu parlamentu in Svetu vsako leto do 30. junija poročilo o izvajanju tega sklepa v predhodnem letu, skupaj z oceno njegovega izvajanja. V poročilu se opiše povezava med pogoji gospodarske politike in finančnimi pogoji, določenimi v Memorandumu o soglasju, trenutno gospodarsko in fiskalno uspešnostjo Gruzije ter odločitvami Komisije o sprostitev obrokov makrofinančne pomoči Unije.

2. Najpozneje dve leti po izteku obdobja razpoložljivosti iz člena 1(4) Komisija predloži Evropskemu parlamentu in Svetu poročilo o naknadni oceni.

Člen 8

Ta sklep začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije*.

V Bruslju, 12. avgusta 2013

Za Evropski parlament

Predsednik

M. SCHULZ

Za Svet

Predsednik

L. LINKEVIČIUS

⁽¹⁾ UL L 298, 26.10.2012, str. 1.

⁽²⁾ Deleagirana uredba Komisije (EU) št. 1268/2012 z dne 29. oktobra 2012 o pravilih uporabe Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 (UL L 362, 31.12.2012, str. 1).

Skupna izjava Evropskega parlamenta in Sveta, sprejeta skupaj s sklepom o zagotavljanju nadaljnje makrofinančne pomoči Gruziji

Evropski parlament in Svet:

- soglašata, da bi bilo treba sprejetje sklepa o zagotavljanju nadaljnje makrofinančne pomoči Gruziji obravnavati v širšem kontekstu potrebe po okviru, ki bi zagotovil premišljene in učinkovite sklepe o zagotavljanju makrofinančne pomoči tretjim državam,
- soglašata, da bi morale sprejetje sklepov o dejavnostih glede makrofinančne pomoči temeljiti na spodaj navedenih premislekih in načelih za odobritev makrofinančne pomoči Unije upravičenim tretjim državam in ozemljem, brez poseganja v pravico do zakonodajne pobude in pravno obliko, ki jo utegne dobiti prihodnji instrument, s katerim bi formalizirali navedene premisleke in načela,
- se zavezujeta, da bodo prihodnji posamezni sklepi o odobritvi makrofinančne pomoči Unije v celoti odsevali te premisleke in načela.

DEL A – PREMISLEKI

1. Unija ima vodilno vlogo pri zagotavljanju gospodarske, finančne in tehnične pomoči tretjim državam. Makrofinančna pomoč Unije (v nadaljnjem besedilu: makrofinančna pomoč) se je izkazala za učinkovit instrument za gospodarsko stabilizacijo in gonilo strukturnih reform v državah in na ozemljih, ki izkoriščajo prednosti te pomoči (v nadaljnjem besedilu: upravičenke). Unija bi morala biti v skladu s svojo splošno politiko glede držav kandidatk, potencialnih držav kandidatk in sosednjih držav pristojna za zagotavljanje makrofinančne pomoči tistim državam, ki si prizadevajo za oblikovanje območja skupne stabilnosti, varnosti in blaginje.
2. Makrofinančna pomoč bi morala temeljiti na začasnih sklepih za posamezno državo, ki jih sprejemata Evropski parlament in Svet. Cilj teh načel je povečati uspešnost in učinkovitost postopka sprejemanja odločitev, na podlagi katerega se sprejemajo ti sklepi, in njihovega izvajanja, izboljšati način, na katerega upravičenke uresničujejo politične pogoje za odobritev makrofinančne pomoči, ter povečati preglednost pomoči in okrepiti demokratični nadzor nad njo.
3. Evropski parlament je v svoji resoluciji o izvajanju makrofinančne pomoči tretjim državam z dne 3. junija 2003 pozval k sprejetju okvirne uredbe za makrofinančno pomoč, da bi se pospešil postopek odločanja ter zagotovila uradna in pregledna podlaga za ta finančni instrument.
4. Svet je v svojih sklepih z dne 8. oktobra 2002 določil merila (tako imenovana genvalska merila) za usmerjanje ukrepov makrofinančne pomoči. Ustrezno bi bilo posodobiti in pojasniti ta merila, med drugim merila za določanje ustrezne oblike pomoči (posojilo, subvencija ali kombinacija obeh).
5. S pomočjo teh načel bi morala imeti Unija možnost hitro zagotoviti makrofinančno pomoč, zlasti kadar okoliščine zahtevajo takojšnje ukrepanje, ter povečati jasnost in preglednost meril, ki se uporabljajo pri izvajanju makrofinančne pomoči.
6. Komisija bi morala zagotoviti, da je makrofinančna pomoč skladna s ključnimi načeli, cilji in ukrepi, sprejetimi na različnih področjih zunanjih ukrepov, in drugimi ustreznimi politikami Unije.
7. Makrofinančna pomoč bi morala podpirati zunanjo politiko Unije. Službe Komisije in Evropska služba za zunanje delovanje (v nadaljnjem besedilu: ESZD) bi morali v celotnem obdobju zagotavljanja makrofinančne pomoči tesno sodelovati med seboj z namenom usklajevanja in zagotavljanja doslednosti zunanje politike Unije.
8. Z makrofinančno pomočjo bi bilo treba podpreti zavezanost upravičenk skupnim vrednotam Unije, vključno z demokracijo, pravno državo, dobrim upravljanjem, spoštovanjem človekovih pravic, trajnostnim razvojem in zmanjševanjem revščine, ter zavezanost načelom odprte in pravične trgovine, ki temelji na pravilih.

9. Predpogoj za dodelitev makrofinančne pomoči bi moral biti, da država upravičenka spoštuje učinkovite demokratične mehanizme, vključno z večstrankarskim parlamentarnim sistemom, pravno državo in spoštovanjem človekovih pravic. Komisija bi morala redno spremljati navedene predpogoje.
10. Posebni cilji posameznih sklepov o makrofinančni pomoči bi morali vključevati izboljšanje učinkovitosti, preglednosti in odgovornosti sistemov za upravljanje javnih financ v upravičenkah. Komisija bi morala redno spremljati uresničevanje teh ciljev.
11. Makrofinančna pomoč bi morala biti namenjena podpori pri ponovnem vzpostavljanju vzdržnega stanja na področju zunanjega financiranja v tretjih državah in ozemljih, ki se soočajo s pomanjkanjem tuje valute in s tem povezanimi težavami pri zunanjem financiranju. Z makrofinančno pomočjo se ne bi smela zagotavljati redna finančna podpora, prav tako pa ne bi smel biti njen primarni cilj podpora gospodarskemu in družbenemu razvoju upravičenk.
12. Makrofinančna pomoč bi morala dopolnjevati sredstva, ki jih zagotovijo Mednarodni denarni sklad (v nadaljnjem besedilu: MDS) in druge multilateralne finančne institucije, pri čemer bi moralo biti breme pravično porazdeljeno med Unijo in drugimi donatorji. Z makrofinančno pomočjo bi se morala zagotoviti dodana vrednost sodelovanja Unije.
13. Za zagotovitev učinkovite zaščite finančnih interesov Unije, povezanih z makrofinančno pomočjo, bi morale upravičenke sprejeti ustrezne ukrepe v zvezi s preprečevanjem goljufij, korupcije in drugih nepravilnosti, povezanih s to pomočjo, ter za boj proti tem pojavom, poleg tega pa bi bilo treba sprejeti določbe za nadzor, ki ga izvaja Komisija, in za revizije Računskega sodišča.
14. Izbira postopka za sprejetje memorandumov o soglasju bi se morala določiti v skladu z merili iz Uredbe (EU) št. 182/2011. V tem okviru bi se moral kot splošno pravilo uporabljati svetovalni postopek, vendar je glede na morebitni pomembni učinek posojil, ki presegajo prag, določen v delu B, za ta posojila ustrezno uporabiti postopek pregleda.

DEL B – NAČELA

1. Cilj pomoči

- (a) Makrofinančna pomoč bi morala biti izreden finančni instrument za nevezano in nenamensko pomoč za plačilno bilanco upravičenim tretjim državam in ozemljem. Namenjena bi morala biti ponovni vzpostavitvi vzdržnega stanja na področju zunanjega financiranja v državah upravičenkah in na ozemljih s težavami na tem področju. Podpirati bi morala izvajanje političnega programa, ki vsebuje odločne prilagoditvene ukrepe in ukrepe strukturne reforme, katerih cilj je, zlasti v programskem obdobju, odpraviti plačilnobilančne težave ter okrepiti izvajanje ustreznih sporazumov z Unijo in njenih programov.
- (b) Makrofinančna pomoč bi morala biti pogojena s tem, da Komisija skupaj z multilateralnimi finančnimi institucijami ugotovi, da znatna in preostala vrzel v zunanjem financiranju presega sredstva, ki jih zagotavljajo MDS in druge multilateralne institucije, čeprav ustreznna država ali ozemlje izvaja programe za gospodarsko stabilizacijo in odločne reforme.
- (c) Makrofinančna pomoč bi morala biti kratkotrajna in bi se morala prekiniti, takoj ko postane stanje na področju zunanjega financiranja ponovno vzdržno.

2. Upravičene države in ozemlja

Tretje države in ozemlja, upravičena do prejemanja makrofinančne pomoči, bi morale biti:

- države kandidatke in potencialne države kandidatke,
- države in ozemlja, ki sodijo v okvir evropske sosedске politike,
- v izjemnih in ustrezno utemeljenih okoliščinah tudi druge tretje države, ki imajo pomembno vlogo za regionalno stabilnost, so za Unijo strateško pomembne ter so politično, gospodarsko in zemljepisno blizu Uniji.

3. Oblika pomoči

- (a) Makrofinančna pomoč bi se morala načeloma zagotavljati v obliki posojila. V izjemnih primerih se lahko pomoč zagotovi v obliki subvencije ali kombinacije posojila in subvencije. Komisija bi morala pri ugotavljanju, kolikšen delež elementa subvencije je primeren, v predlogu upoštevati raven gospodarskega razvoja upravičenke, ki se določi glede na dohodek na prebivalca in stopnjo revščine, pa tudi njeno zmožnost odplačevanja na podlagi analize vzdržnosti dolga, pri čemer pa bi morala zagotoviti spoštovanje načela o pravični razporeditvi bremena med Unijo in drugimi donatorji. Pri tem bi morala Komisija upoštevati tudi, v kolikšnem obsegu mednarodne finančne institucije in drugi donatorji zadevni državi priznavajo ugodnejše pogoje.
- (b) Kadar se makrofinančna pomoč zagotovi v obliki posojila, bi morala biti Komisija pooblaščenca, da si v imenu Unije izposodi potrebna sredstva na kapitalskih trgih ali od finančnih institucij in jih nato posodi upravičenki.
- (c) Dejavnosti v zvezi z najemanjem in dajanjem posojil bi se morale izvajati v eurih z istim dnem valute ter ne smejo povzročiti spremembe roka zapadlosti ali za Unijo pomeniti valutnega ali obrestnega tveganja.
- (d) Vse stroške, ki jih ima Unija v zvezi z najemanjem ali dajanjem posojil, bi morala kriti upravičenka.
- (e) Na prošnjo upravičenke in kadar okoliščine dovoljujejo ugodnejšo obrestno mero posojil, lahko Komisija sklene refinancirati vsa prvotno najeta posojila ali del teh posojil ali prestrukturirati ustrezne finančne pogoje. Dejavnosti v zvezi z refinanciranjem in prestrukturiranjem bi se morale izvesti v skladu s pogoji iz točke 3(d) in ne bi smele povzročiti podaljšanja povprečnega roka zapadlosti zadevnega posojila ali zvišanja zneska neodplačanega kapitala na dan refinanciranja ali prestrukturiranja.

4. Finančne določbe

- (a) Zneski makrofinančne pomoči, ki se zagotovijo v obliki subvencij, bi morali biti skladni z odobrenimi proračunskimi sredstvi iz večletnega finančnega okvira.
- (b) Zneski makrofinančne pomoči, ki se zagotovijo v obliki posojil, bi morali biti oblikovani v skladu z uredbo o ustanovitvi Jamstvenega sklada za zunanje ukrepe. Zneski bi morali biti skladni z odobrenimi proračunskimi sredstvi iz večletnega finančnega okvira.
- (c) Letna odobrena proračunska sredstva bi moral odobriti proračunski organ v mejah večletnega finančnega okvira.

5. Znesek pomoči

- (a) Določitev zneska pomoči bi morala temeljiti na preostalih potrebah upravičene države ali ozemlja po zunanem financiranju ter upoštevati sposobnost, da se ta država oziroma ozemlje financira z lastnimi sredstvi, zlasti z mednarodnimi rezervami, ki so na voljo. Navedene potrebe po financiranju bi morala določiti Komisija v sodelovanju z mednarodnimi finančnimi institucijami, pri tem pa se opirati na celovito kvantitativno oceno in pregledno podporno dokumentacijo. Komisija bi morala pri tem upoštevati zlasti najnovjše napovedi MDS v zvezi s plačilno bilanco za zadevno državo ali ozemlje, ki jih pripravi Mednarodni denarni sklad, prav tako pa bi morala upoštevati pričakovane finančne prispevke večstranskih donatorjev, pa tudi obstoječa plačila v okviru drugih instrumentov Unije za zunanje financiranje, ki jih je prejela ta upravičena država ali ozemlje.
- (b) Dokumentacija Komisije bi morala vsebovati informacije o predvideni zalogi deviznih rezerv brez makrofinančne pomoči v primerjavi z ravno, ki velja za zadostno in se izmeri s pomočjo ustreznih kazalnikov, na primer razmerjem med rezervami in kratkoročnim zunanjim dolgom ter razmerjem med rezervami in uvozom države upravičenke.
- (c) Pri določanju zneska makrofinančne pomoči bi bilo treba upoštevati tudi potrebo po zagotavljanju pravične porazdelitve bremena med Unijo in drugimi donatorji ter dodano vrednost splošnega sodelovanja Unije.

- (d) Kadar se finančne potrebe upravičenke med obdobjem izplačevanja makrofinančne pomoči glede na začetne napovedi znatno zmanjšajo, bi morala Komisija v skladu s svetovalnim postopkom, kadar je pomoč enaka ali nižja od 90 milijonov EUR, ali v skladu s postopkom pregleda, kadar je pomoč višja od 90 milijonov EUR, zmanjšati znesek take pomoči ali zamrzniti ali prekiniti izplačevanje pomoči.

6. Pogojenost

- (a) Pogoj za dodelitev makrofinančne pomoči bi moral biti, da država upravičenka ali ozemlje spoštuje učinkovite demokratične mehanizme, vključno z večstrankarskim parlamentarnim sistemom, pravno državo in spoštovanjem človekovih pravic. Komisija bi morala pripraviti javno dostopno oceno ⁽¹⁾ izpolnjevanja tega predpogoja in bi ga morala spremljati skozi celoten življenjski cikel makrofinančne pomoči. Ta točka bi se morala uporabljati v skladu s Sklepom o organizaciji in delovanju ESZD.
- (b) Makrofinančno pomoč bi bilo treba pogojevati z obstojem neprevidnostnega kreditnega dogovora med državo upravičenko ali ozemljem in MDS, ki izpolnjuje naslednje pogoje:
- cilj dogovora je skladen z namenom makrofinančne pomoči, tj. odpraviti kratkoročne težave s plačilno bilanco,
 - izvajanje odločnih prilagoditvenih ukrepov, ki so v skladu s ciljem makrofinančne pomoči, kakor je opredeljena v točki 1(a).
- (c) Izplačevanje pomoči bi moralo biti pogojeno s stalnim nizom zadovoljivih rezultatov v zvezi s programom politike, ki ga podpira MDS, in z izpolnjevanjem predpogojev iz podtočke (a) te točke. Pogojeno bi moralo biti tudi z izvajanjem sklopa jasno določenih ukrepov gospodarske politike v določenem časovnem obdobju, ki se osredotočajo na strukturne reforme in zdrave javne finance, o katerih se dogovorita Komisija in upravičenka in ki so določeni v memorandumu o soglasju.
- (d) Da bi se zaščitili finančni interesi Unije in okrepilo upravljanje upravičenk, bi moral memorandum o soglasju vključevati ukrepe, ki so namenjeni povečanju učinkovitosti, preglednosti ter odgovornosti sistemov za upravljanje javnih financ.
- (e) Pri oblikovanju ukrepov politike bi bilo treba ustrezno upoštevati tudi napredek v zvezi z vzajemnim odpiranjem trgov, razvoj pravične trgovine, ki temelji na pravilih, ter druge prednostne naloge v okviru zunanje politike Unije.
- (f) Ukrepi politike bi morali biti skladni z obstoječimi sporazumi o partnerstvu, sporazumi o sodelovanju ali pridružitvenimi sporazumi, sklenjenimi med Unijo in upravičenko, ter s programi makroekonomske prilagoditve in strukturnih reform, ki jih izvaja upravičenka ob podpori MDS.

7. Postopek

- (a) Država ali ozemlje, ki želi prejeti makrofinančno pomoč, bi morala predložiti pisni zahtevek Komisiji. Komisija bi morala preveriti, ali so izpolnjeni pogoji iz točk 1, 2, 4 in 6, nato pa bi lahko, če je to ustrezno, Evropskemu parlamentu in Svetu predložila predlog sklepa.
- (b) S sklepom o dodelitvi posojila bi bilo treba določiti znesek, najdaljši povprečni rok zapadlosti in največje število obrokov makrofinančne pomoči. Če sklep vključuje subvencijo, bi bilo treba zanj tudi določiti znesek in največje število obrokov. Sklepu o dodelitvi subvencije bi morala biti priložena obrazložitev o dodelitvi subvencije ali njenega dela. V obeh primerih bi bilo treba določiti obdobje razpoložljivosti makrofinančne pomoči. To obdobje razpoložljivosti običajno ne bi smelo biti daljše od treh let. Komisija bi morala ob predložitvi predloga novega sklepa o dodelitvi makrofinančne pomoči posredovati tudi informacije iz točke 12(c).

⁽¹⁾ Ta ocena bo temeljila na letnem poročilu o človekovih pravicah in demokraciji v svetu, predvidenem v Strateškem okviru EU za človekove pravice in demokracijo in akcijskem načrtu za njegovo izvajanje (Sklepi Sveta o človekovih pravicah in demokraciji z dne 25. junija 2012).

- (c) Komisija bi se morala po sprejetju sklepa o dodelitvi makrofinančne pomoči v skladu s svetovalnim postopkom, kadar je pomoč enaka ali nižja od 90 milijonov EUR, ali v skladu s postopkom pregleda, kadar je pomoč višja od 90 milijonov EUR, v memorandumu o soglasju dogovoriti z upravičenko o političnih ukrepih iz točk 6(c), (d), (e) in (f).
 - (d) Po sprejetju sklepa o dodelitvi makrofinančne pomoči bi se morala Komisija z upravičenko dogovoriti o podrobnih finančnih pogojih pomoči. Ti podrobni finančni pogoji bi se morali določiti v sporazumu o posojilu ali subvenciji.
 - (e) Komisija bi morala obveščati Evropski parlament in Svet o razvoju dogodkov v okviru pomoči določeni državi, vključno na področju izplačil, ter tema institucijama pravočasno predložiti ustrezne dokumente.
8. Izvajanje in finančno upravljanje
- (a) Komisija bi morala izvajati makrofinančno pomoč v skladu s finančnimi pravili Unije.
 - (b) Makrofinančno pomoč bi bilo treba izvajati v okviru neposrednega centraliziranega upravljanja.
 - (c) Proračunske obveznosti bi bilo treba prevzemati na podlagi sklepov, ki jih sprejme Komisija v skladu s to točko. Kadar se makrofinančna pomoč razteza čez več proračunskih let, je mogoče proračunske obveznosti zanj razdeliti na letne obroke.
9. Izplačilo pomoči
- (a) Makrofinančno pomoč bi bilo treba izplačati centralni banki upravičenke.
 - (b) Makrofinančno pomoč bi bilo treba izplačati v zaporednih obrokih, pri čemer morajo biti izpolnjeni pogoji iz točke 6(a) in pogoji iz točk 6(b) in (c).
 - (c) Komisija bi morala redno preverjati, ali so pogoji iz točk 6(b) in (c) še vedno izpolnjeni.
 - (d) Kadar predpogoj iz točke 6(a) ter pogoji iz točk 6(b) in (c) niso izpolnjeni, bi morala Komisija začasno zamrzniti ali prekiniti izplačevanje makrofinančne pomoči. V teh primerih bi morala Komisija obvestiti Evropski parlament in Svet o razlogih za zamrznitev ali prekinitvev.
10. Podporni ukrepi
- Proračunska sredstva Unije je mogoče uporabiti za kritje odhodkov, potrebnih za izvajanje makrofinančne pomoči.
11. Zaščita finančnih interesov Unije
- (a) Vsi sporazumi v okviru sklepa za posamezno državo bi morali vsebovati določbe, ki zagotavljajo, da bi morale upravičenke redno preverjati, ali se finančna sredstva iz proračuna Unije uporabljajo pravilno, sprejeti ustrezne ukrepe za preprečevanje nepravilnosti in goljufij ter po potrebi sprožiti pravne postopke za izterjavo nepravilno dodeljenih sredstev, izplačanih v skladu s sklepom za posamezno državo.
 - (b) Vsak sporazum v okviru sklepa za posamezno državo bi moral vsebovati določbe, ki zagotavljajo zaščito finančnih interesov Unije v skladu z veljavnim pravom Unije, zlasti glede goljufije, korupcije in drugih nepravilnosti.
 - (c) Memorandum o soglasju iz točke 6(c) bi moral Komisiji in Računskemu sodišču podeliti izrecno pravico do izvajanja revizij med obdobjem, ko je makrofinančna pomoč na voljo, in po njem, vključno z revizijami dokumentov in revizijami na kraju samem, kot so operativne ocene. Memorandum bi moral prav tako izrecno pooblaščati Komisijo ali njene predstavnike za izvajanje pregledov na kraju samem in inšpekcij.

- (d) Med izvajanjem makrofinančne pomoči bi morala Komisija z operativnimi ocenami spremljati ustreznost finančnih ureditev, upravnih postopkov ter mehanizmov notranje in zunanje kontrole upravičenke, ki so povezani s takšno pomočjo.
- (e) Vsak sporazum v okviru sklepa za posamezno državo bi moral vsebovati določbe, ki zagotavljajo, da je Unija upravičena do popolnega poplčila subvencije in/ali zgodnjega poplčila posojila, kadar se ugotovi, da je bila upravičenka pri upravljanju makrofinančne pomoči vpletena v primer goljufije ali korupcije ali katere koli druge nezakonite dejavnosti, ki škodi finančnim interesom Unije.

12. Letno poročilo

- (a) Komisija bi morala preveriti napredek, dosežen pri izvajanju makrofinančne pomoči, in vsako leto do 30. junija predložiti letno poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu.
- (b) V letnem poročilu bi bilo treba oceniti gospodarske razmere in pričakovanja upravičenk ter tudi napredek, dosežen pri izvajanju ukrepov politik iz točke 6(c).
- (c) Posredovati bi moral tudi posodobljene informacije o razpoložljivih proračunskih sredstvih v obliki posojil in subvencij, pri tem pa upoštevati predvidene dejavnosti.

13. Ocenjevanje

- (a) Komisija bi morala Evropskemu parlamentu in Svetu predložiti poročila o naknadnem vrednotenju, v katerih oceni rezultate in učinkovitost pred kratkim končanih ukrepov makrofinančne pomoči, ter sporočiti, v kolikšni meri so prispevali k ciljem pomoči.
 - (b) Komisija bi morala redno in vsaj vsaka štiri leta oceniti določbe makrofinančne pomoči, pri tem pa Evropskemu parlamentu in Svetu posredovati natančen pregled te pomoči. Namen te ocene je ugotoviti, ali so cilji makrofinančne pomoči uresničeni in ali so pogoji za makrofinančno pomoč, vključno z zgornjo mejo iz točke 7(c) še zmeraj izpolnjeni, in tudi omogočiti Komisiji, da lahko poda priporočila za izboljšanje ukrepov v prihodnosti. V svoji oceni bi morala Komisija ovrednotiti tudi sodelovanje z evropskimi ali multilateralnimi finančnimi institucijami pri zagotavljanju makrofinančne pomoči.
-

II

(Nezakonodajni akti)

UREDBE

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) št. 779/2013

z dne 13. avgusta 2013

o določitvi standardnih uvoznih vrednosti za določitev uvozne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 z dne 22. oktobra 2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode (Uredba o enotni SUT) ⁽¹⁾,ob upoštevanju Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 543/2011 z dne 7. junija 2011 o določitvi podrobnih pravil za uporabo Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 za sektorja sadja in zelenjave ter predelanega sadja in zelenjave ⁽²⁾ ter zlasti člena 136(1) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Izvedbena uredba (EU) št. 543/2011 na podlagi izida večstranskih trgovinskih pogajanj urugvajskega kroga

določa merila, po katerih Komisija določi standardne vrednosti za uvoz iz tretjih držav za proizvode in obdobja iz dela A Priloge XVI k tej uredbi.

- (2) Standardna uvozna vrednost se izračuna vsak delovni dan v skladu s členom 136(1) Izvedbene uredbe (EU) št. 543/2011 ob upoštevanju spremenljivih dnevnih podatkov. Zato bi morala ta uredba začeti veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije* –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Standardne uvozne vrednosti iz člena 136 Izvedbene uredbe (EU) št. 543/2011 so določene v Prilogi k tej uredbi.

Člen 2

Ta uredba začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 13. avgusta 2013

Za Komisijo
V imenu predsednika

Jerzy PLEWA

Generalni direktor za kmetijstvo in razvoj podeželja

⁽¹⁾ UL L 299, 16.11.2007, str. 1.

⁽²⁾ UL L 157, 15.6.2011, str. 1.

PRILOGA

Standardne uvozne vrednosti za določitev uvozne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave

(EUR/100 kg)

Tarifna oznaka KN	Oznaka tretje države ⁽¹⁾	Standardna uvozna vrednost
0709 93 10	TR	138,1
	ZZ	138,1
0805 50 10	AR	89,8
	CL	100,4
	TR	70,0
	UY	107,6
	ZA	102,4
	ZZ	94,0
0806 10 10	EG	185,9
	MA	161,8
	MX	263,5
	TR	156,3
	ZZ	191,9
0808 10 80	AR	188,5
	BR	106,6
	CL	134,6
	CN	74,0
	NZ	136,5
	US	164,7
	ZA	110,9
	ZZ	130,8
0808 30 90	AR	177,3
	CL	146,4
	NZ	194,4
	TR	153,8
	ZA	110,4
	ZZ	156,5
0809 30	TR	146,5
	ZZ	146,5
0809 40 05	BA	47,7
	MK	61,9
	TR	83,7
	ZZ	64,4

⁽¹⁾ Nomenklatura držav, določena v Uredbi Komisije (ES) št. 1833/2006 (UL L 354, 14.12.2006, str. 19). Oznaka „ZZ“ predstavlja „druga porekla“.

SKLEPI

IZVEDBENI SKLEP KOMISIJE

z dne 12. avgusta 2013

o zneskih za proračunsko leto 2014, ki so bili preneseni iz nacionalnih podpornih programov v sektorju vina v shemo enotnega plačila, kot določa Uredba Sveta (ES) št. 1234/2007

(notificirano pod dokumentarno številko C(2013) 5180)

(Besedilo v angleškem, francoskem, grškem, malteškem in španskem jeziku je edino verodostojno)

(2013/430/EU)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 z dne 22. oktobra 2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode (Uredba o enotni SUT) ⁽¹⁾ ter zlasti člena 103za v povezavi s členom 4 Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Člen 103n Uredbe (ES) št. 1234/2007 določa, da so dodelitev razpoložljivih sredstev Unije in proračunske omejitve za nacionalne podporne programe v sektorju vina določene v Prilogi Xb k navedeni uredbi.
- (2) V skladu s členom 103o Uredbe (ES) št. 1234/2007 so se države članice do dne 1. decembra 2012 lahko odločile o zagotovitvi podpore za vinogradnike v proračunskem letu 2014, tako da so dodelile pravice do plačila v smislu poglavja 1 naslova III Uredbe Sveta (ES) št. 73/2009 z dne 19. januarja 2009 o skupnih pravilih za sheme neposrednih podpor za kmete v okviru skupne kmetijske politike in o uvedbi nekaterih shem podpor za kmete ⁽²⁾.

(3) Države članice, ki nameravajo zagotoviti podporo v skladu s členom 103o Uredbe (ES) št. 1234/2007, so sporočile ustrezne zneske. Zaradi jasnosti mora Komisija navedene zneske objaviti.

(4) Ukrepi iz tega sklepa so v skladu z mnenjem Upravljalnega odbora za skupno ureditev kmetijskih trgov –

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Zneski za proračunsko leto 2014, ki so bili preneseni iz nacionalnih podpornih programov, kot določa Uredba (ES) št. 1234/2007, v shemo enotnega plačila, kot določa Uredba (ES) št. 73/2009, so določeni v Prilogi k temu sklepu.

Člen 2

Ta sklep je naslovljen na Helensko republiko, Kraljevino Španijo, Veliko vojvodstvo Luksemburg, Republiko Malto ter Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska.

V Bruslju, 12. avgusta 2013

Za Komisijo
Dacian CIOLOȘ
Član Komisije

⁽¹⁾ UL L 299, 16.11.2007, str. 1.

⁽²⁾ UL L 30, 31.1.2009, str. 16.

PRILOGA

**Zneski, ki so bili preneseni iz nacionalnih podpornih programov v sektorju vina v shemo enotnega plačila
(proračunsko leto 2014)***(v 1 000 EUR)*

Proračunsko leto	2014
Grčija	16 000
Španija	142 749
Luksemburg	588
Malta	402
Združeno kraljestvo	120

IZVEDBENI SKLEP KOMISIJE

z dne 12. avgusta 2013

o dovoljenju državam članicam za podaljšanje veljavnosti začasnih registracij, izdanih za aktivni snovi benalaksil-M in valifenalat

(notificirano pod dokumentarno številko C(2013) 5184)

(Besedilo velja za EGP)

(2013/431/EU)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive Sveta 91/414/EGS z dne 15. julija 1991 o dajanju fitofarmaceutskih sredstev v promet ⁽¹⁾ in zlasti četrtega pododstavka člena 8(1) Direktive,ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 1107/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o dajanju fitofarmaceutskih sredstev v promet in razveljavitvi direktiv Sveta 79/117/EGS in 91/414/EGS ⁽²⁾ ter zlasti člena 80(1)(a) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) V skladu s členom 80(1)(a) Uredbe (ES) št. 1107/2009 se za aktivne snovi, za katere je bila sprejeta odločitev v skladu s členom 6(3) Direktive 91/414/EGS pred 14. junijem 2011, še naprej uporablja Direktiva 91/414/EGS.
- (2) V skladu s členom 6(2) Direktive 91/414/EGS je Portugalska februarja 2002 od družbe ISAGRO IT prejela zahtevek za vključitev aktivne snovi benalaksil-M v Prilogo I k Direktivi 91/414/EGS. Z Odločbo Komisije 2003/35/ES ⁽³⁾ je bilo potrjeno, da je dokumentacija popolna ter da načeloma vsebuje zahtevane podatke in informacije iz prilog II in III k navedeni direktivi.
- (3) V skladu s členom 6(2) Direktive 91/414/EGS je Madžarska septembra 2005 prejela zahtevek družbe ISAGRO SpA za vključitev aktivne snovi valifenalat v Prilogo I k Direktivi 91/414/EGS. Z Odločbo Komisije 2006/586/ES ⁽⁴⁾ je bilo potrjeno, da je dokumentacija popolna ter da načeloma vsebuje zahtevane podatke in informacije iz prilog II in III k navedeni direktivi.
- (4) Popolnost dokumentacij je bilo treba potrditi, da se omogoči njihova podrobna preučitev in se državam članicam omogoči izdaja začasnih registracij za največ tri leta za fitofarmaceutska sredstva, ki vsebujejo zadevni aktivni snovi, ob izpolnjevanju pogojev iz člena 8(1)

Direktive 91/414/EGS ter zlasti pogojev za podrobno oceno aktivnih snovi in fitofarmaceutskih sredstev v zvezi z zahtevami iz navedene direktive.

- (5) Za ti aktivni snovi je bil ocenjen vpliv na zdravje ljudi in okolje v skladu z določbami člena 6(2) in (4) Direktive 91/414/EGS za uporabe, ki so jih predlagali vložniki. Državi članici poročevalki sta Komisiji 21. novembra 2003 in 19. februarja 2008 predložili osnutka poročil o oceni za benalaksil-M oziroma valifenalat.
- (6) Po predložitvi osnutkov poročil o oceni držav članic poročevalk je bilo ugotovljeno, da je treba od vložnikov zahtevati dodatne informacije, ki jih morata državi članici poročevalki pregledati in nato predložiti svoji oceni. Zato pregled dokumentacij še traja in ocenjevanja ne bo mogoče zaključiti v roku, določenem v Direktivi 91/414/EGS, ki se razlaga skupaj z Izvedbenim sklepom Komisije 2011/671/EU ⁽⁵⁾.
- (7) Ker do zdaj pri ocenjevanju ni bil ugotovljen nikakršen razlog za neposredno zaskrbljenost, bi bilo treba državam članicam v skladu z določbami člena 8 Direktive 91/414/EGS omogočiti 24-mesečno podaljšanje veljavnosti začasnih registracij za fitofarmaceutska sredstva, ki vsebujejo zadevni aktivni snovi, da se omogoči nadaljevanje pregledovanja dokumentacij. Pričakuje se, da bosta ocena in postopek odločanja glede odločitve o morebitni odobritvi v skladu s členom 13(2) Uredbe (ES) št. 1107/2009 za benalaksil-M in valifenalat zaključena v 24 mesecih.
- (8) Ukrepi iz tega sklepa so v skladu z mnenjem Stalnega odbora za prehranjevalno verigo in zdravje živali –

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Države članice lahko podaljšajo veljavnost začasnih registracij fitofarmaceutskih sredstev, ki vsebujejo aktivni snovi benalaksil-M ali valifenalat, do najpozneje 31. avgusta 2015.

Člen 2

Ta sklep preneha veljati 31. avgusta 2015.

⁽¹⁾ UL L 230, 19.8.1991, str. 1.⁽²⁾ UL L 309, 24.11.2009, str. 1.⁽³⁾ UL L 11, 16.1.2003, str. 52.⁽⁴⁾ UL L 236, 31.8.2006, str. 31.⁽⁵⁾ UL L 267, 12.10.2011, str. 19.

Člen 3

Ta sklep je naslovljen na države članice.

V Bruslju, 12. avgusta 2013

Za Komisijo
Tonio BORG
Član Komisije

OBVESTILO BRALCEM

Uredba Sveta (EU) št. 216/2013 z dne 7. marca 2013 o elektronski izdaji Uradnega lista Evropske unije

V skladu z Uredbo Sveta (EU) št. 216/2013 z dne 7. marca 2013 o elektronski izdaji Uradnega lista Evropske unije (UL L 69, 13.3.2013, str. 1) je s 1. julijem 2013 verodostojna in ima pravne učinke samo elektronska izdaja Uradnega lista.

Če elektronske izdaje Uradnega lista ni mogoče izdati zaradi nepredvidenih in izrednih okoliščin, je v skladu s pogoji iz člena 3 Uredbe (EU) št. 216/2013 verodostojna in ima pravne učinke samo tiskana izdaja Uradnega lista.

OBVESTILO BRALCEM – NAČIN NAVAJANJA AKTOV

S 1. julijem 2013 je način navajanja aktov spremenjen.

V prehodnem obdobju se uporablja bodisi novi bodisi prejšnji način.

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) nudi neposreden in brezplačen dostop do prava Evropske unije. To spletišče omogoča pregled *Uradnega lista Evropske unije*, zajema pa tudi pogodbe, zakonodajo, sodno prakso in pripravljalne akte za zakonodajo.

Več informacij o Evropski uniji najdete na spletišču <http://europa.eu>.

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL